

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી જેન આત્માનંદ મહા

ખારગેઈટ, ભાવનગર - ૩૬૬૦૦૧.

આત્મ સંવત : ૯૪

વીર સંવત : ૨૫૧૫

વિક્રમ સંવત : ૨૦૪૬

પુસ્તક : ૮૭

સર્ગ : ૬૫. ૮૯ થી
ઓક્ટો. ૯૦

卐卐
卐卐

શ્રી આ ત્મા નં દ પ્ર કા શ

卐卐
卐卐

*

卐 કોડિયું 卐

ઉપાડશે કોણ માફ કામ ?
અસ્ત થતા સૂર્ય પૃથ્વી-
સાંભળી જગત નિરુત્તર રહ્યું,
માટીનું કોડિયું બાદ્યું-
મારાથી બનતું હું કરી છૂટીશ.

— કવિવર યાગોર

*

માનાર્હ તંત્રી : શ્રી કે. જી. દાશી એમ. એ.
માનાર્હ સહતંત્રી : કું. પ્રફુલ્લા રસિકલાલ વોરા એમ. એ. એમ. એડ

પુસ્તક : ૮૭

કાર્તિક

આત્મ સંવત ૯૪

નવેમ્બર

વીર સંવત ૨૫૧૫

અંક : ૧

૧૯૮૯

વિક્રમ સંવત ૨૦૪૬

અ નુ ક મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	પ્રાસંગિક મુકતકો	—	૧
૨	નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે	શ્રી હીરાલાલ ખી. શાહ	૨
૩	દષ્ટિ બદલીએ	શ્રી રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૫
૪	નવો પાઠ	શ્રી ધૂમકેતુ	૭
૫	અભયકુમારની ન્યાય બુદ્ધિ	શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા	૧૦
૬	શ્રી કચ્છ ભદ્રેશ્વરની યાત્રાએ	શ્રી કાંતિલાલ હેમરાજ વાંકાણી	૧૩
૭	સાત વ્રત જીવન વિકાસના	શ્રીમતી જ્યોતિબેન હરેશકુમાર	૨૦

સંસ્થા સમાચાર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની વાર્ષિક સામાન્ય સભા રવિવાર તા. ૧૭-૬-૮૬ના રોજ સવારના ૧૧-૦૦ કલાકે સભાના હોલમાં મળી હતી. સભાના તા. ૩૧-૩-૮૬ સુધીના ઓડીટ હિસાબો અને સરવૈયું તે સભામાં રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. તે હિસાબો સર્વાનુમતે મંજૂર કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ નીચે પ્રમાણે પદાધિકારીઓની સર્વાનુમતે વરણી કરવામાં આવી હતી.

૧.	શ્રી હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ	પ્રમુખ
૨.	„ અનોપચંદભાઈ માનચંદ શાહ	ઉપપ્રમુખ
૩.	„ પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ	મંત્રી
૪.	„ કાન્તીલાલ રતીલાલ સલોત	મંત્રી
૫.	„ ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ	અગ્રનચી
૬.	„ કાન્તીલાલ જગજીવનદાસ દોશી	સમિતિ સભ્ય
૭.	„ નગીનદાસ હરજીવનદાસ શાહ	„
૮.	„ કાન્તીલાલ હેમરાજ વાંકાણી	„
૯.	„ હુપતરાય નાથાલાલ શાહ	„
૧૦.	„ મોહનલાલ જગજીવનદાસ સલોત	„
૧૧.	„ જયંતીલાલ રતીલાલ સલોત	„
૧૨.	„ ચંદ્રકાન્ત પોપટલાલ સલોત	„
૧૩.	„ ભોગીલાલ ભાણુભાઈ શાહ	„
૧૪.	„ પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતા	„
૧૫.	„ પ્રવીણચંદ જગજીવનદાસ સંઘવી	„

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદ્વત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દાશી એમ. એ.

માનદ્ સહત્રી : કુ. પ્રફુલ્લા રસિકલાલ વોરા એમ.એ.; એમ.એડ.

વર્ષ : ૮૭]

વિ. સં. : ૨૦૪૬ : કારતક-નવેમ્બર-૮૯

[અંક : ૧

પ્રાસંગિકે મુક્તકે

(મંદાકાંતા)

જે ચીજો કે વસુ વિભવથી લોકને મોહ થાય,
ને જે મોહે હૃદય જનનાં પાપ માટે તણાય;
એ પૈસા કે વિભવ અમને સ્વપ્નમાં જે હશેમાં,
એવાં હોયે સુકૃત કદિ તો સુકૃતો જે થશેમાં.

*

*

*

શત્રુઓતું પણ હૃદયથી જે ભડું ઇચ્છનારા,
દુઃખી દેખી અવર જનને દુઃખી જેઓ થનારા;
પોતાના કે પરજન વિષે લેદના લેખનારા,
એવા વાંસે જગપતિ ફરે થઈ સદા ચોકીવાળા.

*

*

*

મારી આખી અવનિ પરની જાંદગાની વિષે મેં,
રાખી હોયે મુજ અરિપરે દષ્ટિ જે રીતની મેં,
એવી એ જો મુજ ઉપર તું રાખશે શ્રી મુરારિ,
તોયે તારો અનુભી જનીને પાઠ માનીશ ભારી.

*

*

*

—: શિખરિણી :—

સદા રાજી રે'વું, અવર જનને રાજી કરવા,
ખને ત્યાં સુધી તો જનસમૂહના કલેશ હરવા;
ખચે જે ખાતાં. તે ગરીબ ઉદ્ધારથી ખરચવું,
કુટુંબી આણું આ અવનિતલ એવું સમજવું

સંચિત

(સ્વ. સર પ્ર. પટણી કૃત)

નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે

શ્રી હીરાલાલ બી. શાહ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા એ જ્ઞાનપ્રદીપનું એક નાનું સરખું વિદ્યામંદિર છે. ઉત્તમ ગ્રંથો પ્રગટ કરવાં એ એનું જીવનમત છે. એ મતનું પાલન કરવા યથાશક્તિ પુરુષાર્થ કરી રહેલ છે. અને જૈન શાસનનું ગૌરવ વધારવાનો વિનમ્ર પ્રયાસ કરે છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની સ્થાપના વિ. સં. ૧૯૫૨ના બીજા જેઠ શુદ્ધ બીજ તારીખ ૧૩-૬-૧૯૬૬ ના પવિત્ર દિવસે કરવામાં આવી હતી. જૈન સમાજના વ્યાવહારિક ધાર્મિક અને શૈક્ષણિક વિકાસ માટે એક માસિક પત્રની આવશ્યકતા જણાતી હતી. એટલે આ ભાવનાને મૂર્ત સ્વરૂપ આપવા વિ. સં. ૧૯૫૬ના અષાઠ શુદ્ધ પાંચમના મંગળ દિવસે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ નામનું માસિક શરૂ કરવા નિર્ણય લેવામાં આવ્યો. અને વિ. સં. ૧૯૫૬ના શ્રાવણ માસમાં પ્રથમ અંક પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક ૮૬ વર્ષો પૂરા કરીને ૮૭માં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે એ આપણા બધાને માટે ખૂબ જ ગૌરવનો વિષય છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ કોઈપણ પ્રકારની જાહેર ખર્ચ લીધા સિવાય, આત્માનંદ પ્રસારવતું, સદ્જીવન અર્થે અમૃતપાન કરાવતું, પ્રગતિના પંથે આગળ વધી રહ્યું છે માસિક દ્વારા જૈનધર્મ, જૈન દર્શન અને જૈન સાહિત્યનો યથાશક્તિ બહોળો પ્રચાર થાય છે.

અમે માસિકમાં વિદ્વાન પૂં શુરુ ભગવંતોના લેખો, પૂં સાધ્વીજી મહારાજના લેખો, વિદ્વાન ભાઈઓ અને બહેનોના લેખો, જૈન ધર્મના તત્વજ્ઞાનના લેખો, કર્મ અને ભક્તિના લેખો અને જૈન ઇતિહાસના લેખો રજૂ કરીને યથાશક્તિ જૈનશાસનની સેવા કરવા અભિલાષા રાખીએ છીએ. આત્મોન્નતિ અને સમાજોન્નતિ તરફ પ્રેરે એવા સમાચાર પ્રગટ કરીએ છીએ.

છેલ્લા નવ વર્ષમાં આ સભાએ બાર પુસ્તકો પ્રગટ કરેલ છે. ગત વર્ષમાં એટલે સંવત ૨૦૪૫ ના કારતક માસમાં આ સભાએ “શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહઃ” નામનું પુસ્તક પ્રગટ કરેલ સુંદર-સુધઠ અને સ્પષ્ટ દેવનગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ કરેલ છે. ૫ પૂં શુરુ ભગવંતો, પૂં સાધ્વીજી મહારાજે અને સ્તોત્રપાઠી મહાનુભાવો માટે ખૂબ જ ઉપયોગી પુસ્તક છે.

આ સભા પોતાના જ મકાનમાં “જાહેર સ્ત્રી વાંચનાલય” ચલાવે છે. ભાવનગર, રાજકોટ, અમદાવાદ અને મુંબઈના દૈનિક છાપાઓ વાંચવા મૂકવામાં આવે છે. તે ઉપરાંત ધાર્મિક અને અન્ય માસિકો પણ વાંચવા માટે મૂકવામાં આવે છે. સુંદર, સ્વચ્છ અને આધુનિક સગવડવાળા આ વાંચનાલયને અનેક વ્યક્તિઓ સારો લાભ લે છે.

આ સભા સારી લાઇબ્રેરી ચલાવે છે જેની અંદર જૈન ધર્મની પ્રતો, જૈન ધર્મના પુસ્તકો, સંસ્કૃત-પ્રાકૃત, અંગ્રેજી, હિન્દી, ગુજરાતી પુસ્તકો અને નોવેલો વિગેરે છે. જૈન યુવકો ધર્મપ્રેમી

અને સાહિત્યપ્રેમી બને, સારાં સારાં પુસ્તકો વાંચવાની અભિરુચિ તેમનામાં જાગે અને તેમને સારા સંસ્કારો તથા જીવનના ઉચ્ચ ધડતર માટે પ્રેરણા મળે તે ઉદ્દેશથી આ લાઇબ્રેરી ચલાવવામાં આવે છે. આ લાઇબ્રેરીનો લાભ પ. પૂઠ શુરુ ભગવંતો અને પૂઠ સાધ્વીજી મહારાજો ચોમાસા દરમિયાન અભ્યાસ કરવા માટે તેમજ સવાર, બપોર વાંચના આપવા માટે સારા પ્રમાણમાં લે છે. જૈન અને જૈનેતર ભાઈઓ અને બહેનો વર્ષ દરમિયાન સારા પ્રમાણમાં લાભ લે છે,

અન્ય પ્રવૃત્તિઓ :-

૧. સંવત ૨૦૪૫ના કારતક શુદ્ધ એકમના રોજ બેસતા વર્ષની ખુશાલીમાં મંગલમય પ્રભાતે સવારના ૯-૩૦ થી ૧૧ સુધીમાં સભ્યોત્ સ્નેહ મિલન રાખવામાં આવ્યું હતું અને દૂધ પાટી રાખવામાં આવી હતી.

૨ સંવત ૨૦૪૫ના જ્ઞાન પંચમીના રોજ સભાના હોલમાં કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવ્યા હતા. જ્ઞાન પૂજા કરવામાં આવી હતી. સવારના ૬ થી રાત્રીના ૯ વાગ્યા સુધીમાં શ્રીસંઘના સારી સંખ્યામાં ભાઈઓ અને બહેનોએ દર્શન અને જ્ઞાન પૂજાનો લાભ લીધો હતો

૩. આચાર્ય શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની સ્વર્ગારોહણ તિથિ અંગે ગુરુ ભક્તિ નિમિત્તે આ સભાના હોલમાં સંવત ૨૦૪૫ના આસો શુદ્ધ દશમને શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ :-

૧. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૪૫ના માગશરવદી બીજને સ્વિચાર તારીખ ૨૫-૧૨-૮૮ ના રોજ શ્રી ઘોઘા તીર્થ ઉપર યાત્રા કરવા ગયા હતા. ખૂબ જ સારી સંખ્યામાં સભ્યો આવેલ હતા ખૂબ જ આનંદ અને ભક્તિપૂર્વક રાગરાગભીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. સવાર સાંજ આવેલ સભ્યોની સ્વામી ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

૨. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૪૫ના પોષ શુદ્ધ એકમને તા. ૮-૧-૮૯ ના રોજ સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર યાત્રા કરવા ગયા, સારી સંખ્યામાં સભ્યો આવેલ હતા. સવાર સાંજ ગુરુભક્તિ તેમજ આવેલ સભ્યોની સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

૩. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૪૫ના મહા વદિ ૧૨ ને તા. ૫-૩-૮૯ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર યાત્રા કરવા ગયા હતા. શ્રી ગિરીરાજ ઉપર દાદાજીના રંગમંડપમાં નવવાણુ પ્રકારી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. સવાર સાંજ ગુરુ ભક્તિ તેમજ આવેલ સભ્યોની ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

૪. પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબનો ૧૫૪ મો જન્મજયંતિ મહોત્સવ શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ પાલીતાણા મુકામે સંવત ૨૦૪૫ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૨ ને તા. ૭-૪-૮૯ના રોજ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો. શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી દૂકમાં નવાણુ પ્રકારી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી દૂકમાં જ્યાં પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ આત્મારામજી મહારાજની દેરી છે

લાં તેઓશ્રીની મૂર્તિની કૂલોથી અંગરચના કરવામાં આવી હતી. સવાર સાંજ ગુરુભક્તિ તેમજ આવેલ સભ્યોની સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

૫. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો હરમો વાર્ષિક ઉત્સવ શ્રી તાલધ્વજગિરિ ઉપર સંવત ૨૦૪૫ના જેઠ શુદ્ધ ૮ ને તા. ૧૧-૬-૮૬ના રોજ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે શ્રી તાલધ્વજગિરિ ઉપર ભક્તિપૂર્વક અને રાગરાગણીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. સવાર સાંજ આવેલ સભ્યોની સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી. *

૬. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી એક લકઝરી બસમાં તા. ૨૫. ૨૬ અને ૨૭-૬-૮૬નો ત્રણ દિવસનો કચ્છ-ભદ્રેશ્વરનો યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવ્યો હતો. આવેલ ભાઈઓ અને બહેનોની ત્રણે દિવસ સવાર, બપોર અને સાંજ સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

કેળવણીના ઉત્તેજન અંગેની પ્રવૃત્તિઓ :-

૧. સંસ્કૃત ભાષાના ઉત્તેજન માટે શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવે. મૂ. સંઘમાંથી સને ૧૯૮૬ની સાલમાં S. S. C. પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષય લઈને અને સંસ્કૃતમાં ૮૦ ટકા કે તેથી વધારે માર્ક્સ મેળવીને પાસ થયા હોય તેવા કુલ નવ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી કુલ રૂ. ૫૮૬ ના ઇનામો આપવામાં આવ્યા હતા.

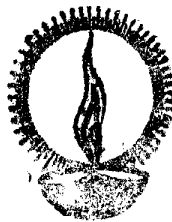
૨. શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવે. મૂ. સંઘમાંથી જરૂરીયાતવાળા કોલેજમાં ભણતા વિદ્યાર્થી ભાઈઓને જેઓએ કોલેજમાં ફી ભરી હોય તેવા ૨૧ વિદ્યાર્થી ભાઈઓને આ વર્ષમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી રૂ. ૩૬૫૦ની શિષ્યવૃત્તિ આપવામાં આવી હતી.

“દ્વાદશાર્ન નયચક્રમ્” ભાગ ૧-૨-૩ સંપાદક પરમ પૂજ્ય જ્ઞાન તપસ્વી, દર્શન પ્રભાવક અને શ્રુતસ્થવિર મુનિપ્રવર શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબ, સ્ત્રી નિર્વાણ-કેવલી ભુક્તિ પ્રકરણે, જિનદત્ત કથાનકમ, પાકૃત વ્યાકરણ અષ્ટમો અધ્યાય, નવ પરિશિષ્ટ સહિત અને બીજા અન્ય પુસ્તકો પૂજ્ય ગુરુદેવ ભગવંતો, ભારતના અને પરદેશના જૈન અને જૈનેતર વિદ્વાનો, અભ્યાસ માટે મંગાવે છે અને આ સભા તેઓશ્રીને મોકલે છે.

૫. પૂ. ગુરુભગવંતો, પૂ. સાધ્વીજી મહારાજો, આ સભાના કાર્યવાહકો, પ્રેક્ષકો સાહેબો, આજીવન સભ્યો, વિદ્વાન લેખકો અને લેખિકાઓ અને સભાના હિતચક્રુઓએ જે સાથ અને સહકાર આપેલ છે તે બધાનો ખૂબ જ આભાર માનવામાં આવે છે. આપ સૌની આત્મીયતા અને સ્નેહ અમોને મળતા રહે એવી આ મંગળ દિને મંગળ પ્રાર્થના છે.

આપશ્રી બધાને નૂતન વર્ષાભિનંદન.

જયજિનેન્દ્ર

દષ્ટિ બદલીયે

લે. રતિલાલ માણેકચંદ શાહ—નડીયાદ

અરે ભાઈ! જો આ શરીર એક દિવસ છોડવાનું જ છે. તો પછી આજથી જ તેનો પ્રત્યેતુ લક્ષ શા માટે હર ન કરીએ? અને જે આપણું નથી તેને આપણું કેમ માનીએ? આવા તો અનંતા શરીરો અનાદિ કાળથી ધરતા આવ્યા છીએ અને છોડ્યા પણ છે. છતાં તેના પ્રત્યેનો મમત્વભાવ કો હબ્બુ છુટતો નથી? અને તેને મારું મારું કરી, અનંતા કર્મો ઉપાર્જન શા માટે ભવ અટવીમાં ભટ્ટી રહ્યા છીએ અને અનંતા દુઃખો ભોગવી રહ્યા છીએ, તેનો કાંઈ વિચાર ઉદભવે છે ખરા? અરે! આજે તો ઉત્તમ એવો મનુષ્ય જન્મ મળેલ છે, જેમાં વિશેષમાં બુદ્ધિ મળેલ છે, તો તે બુદ્ધિનો સદોપયોગ કરી વિચારીએ કે, ચરમોત્ક્રમ એવો મનુષ્ય જન્મ આપણને શા માટે મળેલ છે? શું જીવ-જંતુ, પશુ-પક્ષીના માફક જીવન જીવવા અને સંસાર વધારવા મળેલ છે? કે તેથી આગળ વધી સત્ય સમજણ કરી, આ ભયંકર સંસાર સાગરને તરી જવા માટે મળેલ છે? તે શાંતિથી વિચારીએ, આચરીએ અને શ્રદ્ધિએ. જે આવો સર્વોત્તમ મનુષ્ય જન્મ વિભાવ દશામાં આળોટી એળે ગુમાવી દઈશું તો પૂર્ણતાએ પહોંચવાનો પુરુષાર્થ ક્યાં ભવમાં આચરીશું? આટલું આપણે પ્રથમ જાણી લઈએ, વિચારીએ અને અમલમાં મૂકીએ. ગમે તે ભવમાં, ગમે ત્યારે, ગમે તે સંજોગોમાં આ કર્યા સિવાય આવે તેમ નથી જ, કારણ કે ત્યાં સુધી ચારગતિના ભયંકર દુઃખો ભોલા જ રહે છે અને વિષમ એવા આ સંસારમાં આવન-જાવન ચાલુ જ રહે છે જે ભયંકર દુઃખોનું પ્રદાન કરે છે. એટલે આપણું ધ્યેય તો એ જ હોવું જોઈએ કે આપણે એવો પુરુષાર્થ આચરીએ કે

જેથી બહેલી તકે અક્ષયસુખનો અવિષ્કાર કરી શકીએ, જીવનમાં જે કાંઈ કરવાનું હોય તો આ જ કરવાનું છે. ધીરુ' બધું તો અનંતાજન્મોમાં અનંતીવાર કરી છૂટ્યા છીએ, છતાં આપણું ભવ જ્રમણ ચાલુ જ રહ્યું છે. એટલે એ નક્કી થાય છે કે, આપણે ક્યાંક ભયંકર ભૂલ આચરી રહ્યા છીએ. આ ભવમાં તે ભૂલ સુધારી લઈએ.

જેણે પોતાના સ્વસ્વરૂપને પિછાણ્યું છે, અને તેણે નિષ્કર્ષ કર્યો છે કે આત્મા સિવાય આ વિશ્વમાં ધીરુ' કાંઈ જાણવા જેવું નથી. અને જે પોતાના સ્વસ્વરૂપમાં લીન રહે છે, તે જીવનમુક્ત છે, જીવતો હોવા છતાં પણ પ્રત્યેક બંધનોથી મુક્ત છે, આવો જીવનમુક્ત પ્રત્યેક વ્યવહારે આચરતો હોય છતાં તે કર્મોથી બંધાતો નથી. કારણ કે તેની દષ્ટિ પર પદાર્થો પર નથી. તે સુખ-દુઃખ, રાગ-દ્વેષ આકુળતા-વ્યાકુળતા વિગેરે દ્વંદ્વોથી પર હોઈ તે સુખ-દુઃખાદિને કદપનાજન્ય માને છે. તેથી તેમાં તે લેપાતો નથી.

આત્માની અનુભૂતિનો આનંદ લૂંટતો હોય ત્યારે બહારની પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિઓ રોકાઈ જાય છે, જીવતાં જ જેને એ દઢીભૂત થઈ જાય છે કે, આત્મા મુક્ત છે અને તે શરીર, ઇન્દ્રિયો, મન, બુદ્ધિથી પર છે. વિદેહમુક્ત એટલે કે જેની વૃત્તિઓ તદ્દન ઉપશમ પામી ગઈ હોય અને દેહ હોવા છતાં પણ પોતે જાણે કે, દેહાદિથી હું ભિન્ન છું, તેની સાથે મારે કોઈ નિસ્ખત નથી આવી દશામાં મસ્ત રહે અને સ્વસ્વભાવમાં લીન રહે તે વિદેહ મુક્ત છે. જીવન મુક્ત, આત્માનો આશ્રય લઈ, જીવનનાં પ્રત્યેક કામ જળકમળવત કરે છે. આત્મ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિમાં જ સાચી શાંતિ સમાયેલી

છે, તેમ સમજી તેને દહતાપૂર્વક વળગી રહેવું જોઈએ.

જેનો આપણને અત્યંત સહવાસ હોય, તેનાથી જ્યારે છૂટા પડવાનો સમય આવે ત્યારે જરા મુશ્કેલી જણાય, તેવું જ આપણી આસક્તિમાં છે. પણ તે પ્રત્યેકનું જીજ્ઞ આપણા પોતાના દેહના 'હું' પણામાં અને મારા પણામાં છે, માટે વિવેક અને વિચારપૂર્વક તેનાથી અલિપ્ત થવું અત્યંત આવશ્યક છે.

અનંતજ્ઞાની શાસ્ત્રકાર ભગવાને જગતના જીવોને આત્મ કલ્યાણનો માર્ગ બતાવતાં ફરમાવ્યું છે કે, હે જીવો! તમે સુખને ઇચ્છો છો, તે સુખ સામાન્ય હોઈ શકે નહિ કે જેના પછવાડે દુઃખ ઝોકિયા કરતું હોય, પરંતુ તે સુખ અક્ષય હોય કાયમ ટકે તેવું હોય તેને જ સાચું સુખ કહેવામાં આવે છે. ઐકાંતિક અને આત્મિક સુખની આ વાત છે કે જેમાં દુઃખનો અંશ પણ ન હોય. પરંતુ તમે તેને શરીર, ધન, વૈભવ, વિષય-કપાસો, અમન-અમનાદિમાંથી હુલો છો, તે જ તમારી ભયંકર ભૂલ છે. કારણ કે વિશ્વના પ્રત્યેક બાહ્ય પદાર્થો, ચલાયમાન, અસ્થિર, પરિવર્તનશીલ અને વિનાશક છે તે તમને શાશ્વત સુખ ક્યાંથી બક્ષી શકે? ધન વિજયીના ચમકારા જેવું છે, શરીર નાશવંત છે. યૌવન ધનુષ્યના રંગ જેવું છે જે ઘડીકમાં જ વિલીન થાય છે. તેમાં સુખનો અંશ પણ નથી તે તો કલ્પી લીધેલું સુખ છે. જેમાં આપણે સુખ માનીએ છીએ, તેમાંથી જ ક્ષણાર્ધમાં પાછું દુઃખ માનવા મચી પડીએ છીએ તેને સુખ કહી જ કેમ

શકાય? શાશ્વત સુખ તો પૂર્ણતામાં જ સમાયેલું છે. અને તે આત્માનો જ ગુણ છે. આત્મામાં તે ગુપ્તપણે રહેલું છે; અને ત્યાંથી જ તે પ્રાપ્ય બને તેમ છે, બહારમાંથી મેળવવા તમે ગમે તેટલી મહેનત આચરો પણ તે મળી શકે તેમ નથી, તમારી મહેનત નિષ્ફળ જ જવાની તે નિશંક હકીકત છે, તેમ શાસ્ત્રોમાં પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે.

સંપૂર્ણ અને શાશ્વત સુખ પ્રતિપાદન કરવા માટે, વીતરાગ ભગવંતે ઉત્તરાધ્યન સૂત્રમાં કહ્યું છે કે 'સમ્યક્જ્ઞાનના સંપૂર્ણ પ્રકાશથી અજ્ઞાન અને મોહના પરિપૂર્ણ નાશથી અને રાગ-દ્રોષના સંપૂર્ણ ક્ષયથી આત્મા શાશ્વત સુખનો આવિષ્કાર કરી શકે છે; રાગ-દ્રોષના સંપૂર્ણ ક્ષયથી આત્મા લોકલોક છે; રાગ-દ્રોષના સંપૂર્ણ નાશ થતાં અજ્ઞાન અને મોહ પણ લુપ્ત થઈ જાય છે. કારણ કે રાગમાંજ દ્રોષની જડ રહેલી છે, બાહ્ય દષ્ટિએ વિચારીએ તો દ્રોષ વધુ ભયંકર લાગે છે, પરંતુ તત્ત્વ દષ્ટિએ વિચારીએ તો, દ્રોષ કરતાં પણ રાગ ભયંકર છે, કારણ કે દ્રોષ હલુ છોડી શકાય છે, પરંતુ રાગ છોડવો કઠીન છે. પણ અશક્ય નથી જે આપણે વિભાવમાંથી સ્વભાવમાં આવીએ. મિથ્યાત્વમાંથી સંમક્તિમાં આવીએ, અને આત્માથી આત્માને ઓળખીએ તેમાં લીન રહીએ, તો દષ્ટિ પર પરથી સ્વમાં સમાય છે એટલે પ્રત્યેક બાહ્ય ભાવો વિલીન થાય છે જેથી નિર્જરા થાય છે અને છેવટે પૂર્ણતાએ પહોંચાય છે જે પુરુષાર્થ સાચે રસ્તે હોય તો.

૦ આત્માના બધા ગુણોને પ્રગટ કરી, તેના માલિક થવું તેનું નામ મોક્ષ. તે ગુણો પ્રગટ ન થાય ત્યાં સુધી સંસાર રહેવાનો અને આ શરીર નામની જેલમાં રહેવાનું.

*

*

*

૦ સારી રીતે મરવાની તૈયારી તેનું નામ જ જીવન!

નપો પાઠ

ધૂમકેતુ

[માણસની મિલકત-ભૂખ ક્યારેય સંતોષાતી નથી એ આજની દુનિયામાં તો વધારે જગજહેર વાત છે. આપણી દૃષ્ટાંતકથાઓ આવી કેટલીય વાતો રજૂ કરે છે. એવી જ અહીં રજૂ થતી આ સીધી દૃષ્ટાંત કથા છે જે દરેકને માટે વિચારણીય અને પ્રેરણાદાયક બને.]

એક જંગલમાં એક યક્ષ રહેતો હતો. એને દેવોએ એક કામ સોંપ્યું હતું. એનું કામ એક જ, દરેક માણસનું માથ કાઢવાનું. એ એક વૃક્ષ ઉપર બેસે. સુંદર ગીત ગાય. રસ્તે જનારા ત્યાં આકર્ષાઈને આવે એટલે એમની સાથે વાતોમાં પડે. વાતવાતમાં એ માણસ પાસેથી કઢાવી દેયે કે, એને શું દુઃખ છે અને પછી દુઃખનો તત્કાલ ઉપાય બતાવે. માણસો તો ખુશ થઈ જાય કે આ યક્ષ ખરો પરાપકરી છે. એ તરત આપણું દુઃખનો ઉપાય બતાવે છે.

પણ ઉપાય બતાવ્યા પછી યક્ષ કહે : ‘જુઓ ભાઈ! આ તમને મેં રસ્તો બનાવ્યો તેથી તમારું ઉપરનું દુઃખ તો જશે -પણ અંદરનું દુઃખ તો રહેશે. એ તો ત્યારે જશે જ્યારે તમને આ મારી વાતમાંથી કંઈ પણ રસ્તો સૂઝશે. તમારો રસ્તો તમને સૂઝે ત્યારે તમારું દુઃખ જાય. તે પહેલાં તો તમે કેવળ થીગડાં મારી શકો!’

પણ યક્ષની આ વાત સાંભળે જ કોઈ કાને દે. એ તો પોતાના દુઃખનો તાત્કાલિક મલાજ મેળવવા અધીરા થઈ જાય -અને યક્ષની ભેટ લઈને ઘેર દોડે!

હવે આ યક્ષ કોઈને પૈસા આપે કારણ કે, એને પૈસાનું દુઃખ હોય. કોઈને ઘર આપે કારણ કે એને ઘરનું દુઃખ હોય. કોઈને સંતાન આપે, કોઈને સ્ત્રી આપે, કોઈને કેવળ વાતો જ આપે એમ જેની જે મન આકાંક્ષા તેને તે મળે.

એક વખત એવું બન્યું : એક રાજાઅધિકારી

ત્યાંથી નીકળ્યો, એને કોઈ વાતની ખામી ન હતી -જીવનમાં એને સંતાન હતાં, સ્ત્રી હતી, પૈસા હતાં, ઘર હતું, અધિકાર હતો. ઘણું બધું બીજાને અપ્રાપ્ય એને મળી ગયું હતું.

એનું મન ડેકાણે હોત તો આ મળેલી સમૃદ્ધિ એને માટે જીવનમાં સુખરૂપ બની શકે તેમ હતું.

પણ છેવટે તો માણસનું મન ગમે ત્યાંથી દુઃખ-અસંતોષ શોધી કાઢે છે, ને એને દૂર કરવા એ દોડા કરે છે. એને એ જીવનનું પરાક્રમ માને છે. આ અધિકારીને પણ એક વાતનું દુઃખ લાગે, પોતે મોટો અધિકારી, રાજપાટમાં માન, સત્તા, બધું ખરું, પણ એની સામે એક શેઠ રહે એનો વૈભવ જોઈને એને થાય કે, સાચું આપણને આવું તો આ જિજ્ઞાસીમાં નહિ મળે. આપણો તે કંઈ અવતાર છે?

એ રાજાઅધિકારી આ રસ્તે ફરતો ફરતો આવ્યો. એના મનમાં પોતાની ઉણપના જ વિચારો ચાલી રહ્યા હતા. મારે ત્યાં આ નહિ, ને પેપું નહિ.... વાત એના મનમાં આ ચાલી રહી હતી.

અને ત્યાં એણે વૃક્ષ ઉપરથી પેલા યક્ષને બોલતો સાંભળ્યો, ‘હે ભાઈ! તારે કંઈક દુઃખ લાગે છે. તારી દુઃખની વાત મને કહે તો હું મારાથી બને તે મદદ તને કરું!’

પેલા અધિકારીએ તરત જવાબ વાળ્યો : ‘ભાઈ! મારે બધું સુખ છે. પણ કહેવતમાં કહ્યું છે ના કે, વસુ વિના નર પશુ. એ વસુના વાંધા છે!’

‘ઓ હો! વસુના વાંધા છે ના? પણ તું વિચાર કરી જો, એ આવશે પછી તો તારે દુઃખ નહિ રહે ના?’

‘અરે! પૈસા આવે પછી કોઈને દુઃખ રહે છે તે મને રહેશે? ખાશું, પીશું ને મળ કરીશું. થાય તે દાન કરીશું. વધશે તે છોકરાં વાપરશે. પછી દુઃખ કેવું?’

‘પણ તું બરાબર વિચાર કરી જો-મેં કંઈકને પૈસા આપ્યા છે, પણ પૈસા મળવાથી એમનું જે સુખ હતું એ પણ એમણે ગુમાવ્યું છે!’

‘અરે હોય કાંઈ! પૈસા મળવાથી મેં તો કોઈને દુઃખી થતો જોયો નથી!’

‘તો ત્યારે તું ઘેર પહોંચી જા. તારે ત્યાં મેં સોનાના છ ચરૂ મૂક્યા છે. પાંચ આળા છલકાય છે, છઠ્ઠો થોડો અધૂરો છે!’

‘અરે! કાંઈ વાંધો નહિ, છ ચરૂ ધન કોને કહે? મારું દુઃખ અરધું પરધું તો આ સાંભળતા જ ચાલ્યું ગયું છે!’ યક્ષ મનમાં ને મનમાં હસી રહ્યો ને આ ભાઈ દોડતા ઘેર પહોંચ્યા.

ઘેર જઈને જુએ છે તો છ ચરૂ સોનું ભરેલા એની દૃષ્ટિએ પડ્યા. એ તો આનંદમાં આવી ગયો. એને થયું ‘પેલા વૃક્ષ પાસે એ યક્ષનું જ એક થાનક કરીશું. લોકો એની પૂજા કરશે. અને યક્ષને પણ સાડ લાગશે.

પણ એટલામાં એને એક બીજો વિચાર આવ્યો; આ અધૂરો ચરૂ પહેલા પૂરો કરી લઈએ પછી બધું કરીશ,

અને એ અધૂરો ચરૂ પૂરો કરવા માટે હવે એ રાત્રિવસ મહેનત કરવા મંડ્યો. કોઈનાં કામ કરે, કોઈની પાસે પહોંચે કોઈને ધમકાવીને કઢાવે. કોઈને ફાસલાવે. કોઈની પાસે માગે. અને એમ જે રકમ આવે એ બધાનું સોનું લઈને પેલા અધૂરો ચરૂમાં નાંખે.

પણ કોણ જાણે શું થાય -એ ચરૂ ત્યારે જુએ ત્યારે એટલો ને એટલો અધૂરો દેખાય! પછી તો એણે રાત્રને પણ મોંએ ચડીને કહ્યું, : ‘મારો પગાર વધવો જોઈએ. મારે ઘણાં કામ કરવાં પડે છે! ભાડું ભજ્યું તો હું ઓછામાં ઓછું લઈ છું એટલે પગાર વધવો જોઈએ!’

રાત્રને એના કામથી સંતોષ હતો, એટલે એણે પગાર વધારી આપ્યો.

એ પગાર વધારો પણ એણે ચરૂમાં પધરાવવા માંડ્યો!

પણ ચરૂ? એ તો અધૂરો ને અધૂરો! એમાં ન કાંઈ વધે કે ઘટે! પેલા અધિકારી ભાઈ તો હવે ચિંતામાં પડી ગયા. એને એ ચરૂ પૂરો કરવો છે એ પૂરો થતો નથી. અને એટલે એમના બીજા કેટલાંય કરવા ધારેલા સારાં કામ પણ રખડ્યા કરે છે!

ઘડીભર તો એમ પણ થાય કે, એ ચરૂ પડે ખાડમાં. આપણે એ પૂરો કરવો નથી. પણ એ વિચાર આવે ન આવે ત્યાં એને થાય છે ના ના, થોડાક માટે એને અધૂરો રહેવા દેવો? પછી તો માણસના પરાક્રમની કિંમત શી? પણ એમ ને એમ દિવસો પસાર થતા રહ્યા એને છેવટે લાજ્યું કે એ યક્ષ પાસે જ જવા દે. એનો ખુલાસો મેળવવા દે.

એટલે એ પાછો યક્ષ પાસે ગયો. પણ આ વખતે એણે યક્ષને જ જોયો નહિ. ઘણા પ્રયત્ન કર્યો પણ યક્ષ ક્યાંય દેખાણું નહિ.

છેવટે થાકીને એણે માટેથી બૂમાબૂમ કરી ત્યારે એના કાનમાં અદૃશ્ય અવાજ માત્ર આવ્યો : ‘હે ભાઈ! તું મક્કતનો આહી’ આવ્યો છે. તારો એ અધૂરો ચરૂ ભરાશે નહિ ત્યાં સુધી તું સુખી થવાનો નથી!’ પણ તો એ શી રીતે ભરાય? હું તો એમાં કાંઈ ને કાંઈ નાખતો રહું પણ એ ઊલટાનો વધારે ને વધારે ઊણા થતો જાય છે!’

‘એને ભરવાનો ઉપાય તો તદ્દન સહેલો છે. કાંઈ નહિ નાખે તો એ ભરાઈ જશે!’

‘આંચ તામીજ!’ રાજઅધિકારી ભાઈ તો આ સાંભળીને ચોકી ઊઠ્યા.

એટલે એ તો ઘેર જઈને એ નિયમ પાળવા લાગ્યા. પણ ચડ તો ભારે ચમત્કારી નીકળ્યો. એ તો હતો તેવો ને તેવો રહ્યો! એટલે વળી એ થાકીને પેલા યક્ષ પાસે ગયો. યક્ષે કહ્યું : ભાઈ ! જે તું સમજ્યો હોત તો તો એ અધૂરો ચડ ક્યારનો ભરાઈ ગયો હોત. તારી પાંચે ઈન્દ્રયોને તું છલકાવી દે તો પણ તને સુખનો અનુભવ નહિ થાય-જ્યાં સુધી આ તારો છકો ચડ-મન અધૂરું છે ત્યાં સુધી.

એટલે તું હવે ઘેર જા. અને આ છકો ચડને છલકાવવાનો પ્રયત્ન છોડી દે. તું તારા મનને કાંઈ ન આપીને ઘણું કેમ આપી શકે-એ વિષે વિચાર કરતો થા. એટલે છકો ચડ પણ છલકાઈ જશે !

અને એ બધા છલકાઈ જાય ત્યારે તું આવજે. સુખ તને તરત ત્યારે મળશે. તે પહેલાં નહિ !

જેણે જેણે છકો ચડ ભરવાનો યત્ન કર્યો છે એ બધા જ હેરાન થઈ ગયા છે.

એ ન ભરવાથી ભરાય છે. આ વાત છે, મનને આપવાથી નહિ, ન આપવાથી એ તૃપ્તિ પામે છે. એની આ ખૂબી છે.....!

રાજઅધિકારી તો આ સાંભળીને મનમાં ઘા ખાઈ ગયો. એ ઘેર તો ગયો પણ હવે મનને કાંઈ ન આપવું એ નવો પાઠ એને ભણવાનો હતો. એ વિષે એ વિચારમાં પડી ગયો.

એના પોતાના પારોશી શેઠ સાથેની સ્પર્ધા તો ઊડી ગઈ, પણ એને નવાઈ તો એ લાગી કે, અત્યાર સુધી એણે જે જે ક્યું હતું, એમાંનું કાંઈ જ આ નવા પાઠને માટે ઉપયોગી ન હતું !

એણે એ મનને કાંઈ ન આપવાનો નવો પાઠ શીખવો રહ્યો.

સ દા ચાર

જન્મથી તમામ માનવો એક સરખાં જ હોય છે. પણ જીવન જીવવાની રીત જ એમના નામ સાથે સજ્જનતા કે દુર્જનતા, નમ્રતા કે ઉચ્છ્રાંબલતા, કુલીનતા કે અકુલીનતાનું લેખલ ચીપકાવી દેતી હોય છે.

સદાચાર એ માનવતાનો દિલોજન દોસ્ત છે. સંસ્કારિતાની એ પારોશીશી છે. હૃદયની શુદ્ધતા એ સદાચારનું પ્રથમ સોપાન છે. સદ્ગુણોનો અંબાર એ છે જીવનનો શાણગાર.

સુવર્ણ કે ધન ભૌતિક સુખોની વણઝાર આપી શકે પણ સાચો આનંદ સદ્ગુણો જ આપી શકે !

ધન વ્યક્તિને ઉચ્ચ સ્થાને બેસાડી શકે. પણ એને એ સ્થાને શોભાવવાનું સામર્થ્ય તો સંસ્કારમાં જ છે.

પ્રતિષ્ઠા વગરના લોકોનું મૂલ્ય ધાસ લેતાં પૂતળાથી અધિક કશું જ નથી.

સદ્ગુણો એ પ્રશંસાની વસ્તુ નથી પણ એ અનુસરણનો વિષય છે. સદાચાર એ ઇશ્વરની કરુણાએ માનવને અર્પેલો મહાન પુરસ્કાર છે.

‘સદાચાર વગરનું’ નામ, જીવનને બનાવે શ્યામ’

‘જેની પાસે સંસ્કારનું લાઘુ, એને નમે જગત આયુ’

અભયકુમારની ન્યાયબુદ્ધિ

લેખક : શ્રી મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા

રાજગૃહીના રાજવી શ્રેણીક પાસે એક વખત ભારે વિચિત્ર ફરિયાદ આવી. ફરિયાદી એક બ્રાહ્મણ હતો. પાંચ સાત વરસો સુધી પરદેશમાં રહી તે ઘણું ધન કમાઈ રાજગૃહી આવતો હતો. રાજગૃહી નજીક પહોંચતાં રા. પછી ગઈ હતી. બ્રાહ્મણ તેની યુવાન પત્નીને રાજગૃહીમાં પોતાના ઘેર રાખી ધન ઉપાર્જન અર્થે પરદેશ ગયો હતો અને રાજગૃહી નજીક આવતાં વિચાર આવ્યો કે ઘણાં વરસો ધરની ખડાર રહ્યો, એટલે પત્નીનું આરિત્ર અને વર્તન જોયા બાદ આ બધું ધન ઘેર લઈ જવાય તો ફીક આમ વિચારી, આબુખાનુ કોઈ જોતું નથી તેની ખાતરી કર્યા બાદ એક ઝાડ પર ચોક્કસ નિશાની કરી તેની નીચે બધું ધન દાટી ઘર તરફ જવા નીકળ્યો.

બ્રાહ્મણ રાતના ઘેર પહોંચ્યો અને તેની પત્ની તો તેને અચાનક આવેલો જોઈ હર્ષવિશમાં ઘેરા ઘેલી થઈ ગઈ. બ્રાહ્મણને અત્યંત આનંદ થયો અને થયું કે લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થઈ અને પત્નીએ પણ આખરે જાળવી રાખી છે. બ્રાહ્મણે પોતે લાવેલ ધનની તેમજ એ જે ઝાડ નીચે દાટ્યું હતું તે ઝાડના થડ પર પત્નીનું નામ મોહિની લખ્યું હતું વિગેરે તમામ વાતો કરી, અને ઘણાં વરસો પછી મળ્યાં એટલે અલકમલકની વાતો કરી રાત્રિના છેલ્લા પહેરે બંને ઘસઘસાટ ઉઘી ગયા.

બીજે દિવસે સવાનમાં નાહી ધોઈ પૂજા પાઠ કરી પાંત પત્ની બંને જે ઝાડ નીચે ધન દાટ્યું હતું ત્યાં જઈને જુવે છે તો ધન ના મળે. બંને જણાને ભારે આશ્ચર્ય થયું, અને બ્રાહ્મણે રાત્રી પાસે જઈ ફરિયાદ કરી કે માફ તમામ ધન કોઈ

ઉઠાવી ગયું છે. બ્રાહ્મણ ધન લઈ આવ્યો હતો અને તે દાટ્યું હતું તે વાતનો કોઈ સાક્ષી ન હતું. ધન દાટતી વખતે આસપાસમાં કોઈ જ ન હતું, તે વાત તો બ્રાહ્મણે પાંત જ કરેલી એટલે આ ધનના ચોરને કઈ રીતે પકડવો એ મોટો કોયડો હતો. ન્યાયનો કોઈ મૂંઝવણભર્યો પ્રશ્ન આવે ત્યારે એ કાર્ય મહામંત્રી અભયકુમારને સોંપવામાં આવતું અને આ ફરિયાદનો ન્યાય કરવાનું કામ પણ અભયકુમાર પર આવ્યું.

અભયકુમારે બ્રાહ્મણને એકાન્તમાં પોતાની પાસે બોલાવી આ બનાવને લગતી બધી માહિતી પૂછી. બ્રાહ્મણ બિચારો અત્યંત ભોળો અને સરલ હતો. તેણે કહ્યું કે: રાત્રે મારા ધરની નજીક પહોંચતાં મારી પત્નીએ પાળેલો કુતરો ભસવા લાગ્યો, એટલે દ્વારની સાંકળ ખખડાવ્યા વિનાજ તેણે ધરનાં દ્વાર ઉઘાડ્યાં. વિયોગના લાંબા સમય દરમિયાન તે સતત માફ ધ્યાન ધરતી, એટલે જે દિવસે હું પાછો ફર્યો તે પહેલાંની રાતે તેને સ્વપ્ન દ્વારા મારા પાછા આવવાની આગાહી મળેલી. તેથી ભોજનની વિધિવિધિ સામગ્રી તૈયાર કરી મારીજ રાહ જોઈ તે બેઠી હતી. વર્ષોના અંતે અમે મળ્યાં એટલે ભોજન લઈ લગભગ આખી રાત અમે વાતોમાં વીતાવી અને કેટલું ધન લઈ આવ્યો, કયાં દાટ્યું, દાટવાનો પચ્ચાર શાથી આવ્યો, ઝાડ પર શી નિશાની કરી, વિગેરે તમામ હકીકત મારી પત્નીને કહી સંભળાવી.

તે પછી અભયકુમારે બ્રાહ્મણની પત્ની મોહિનીને બોલાવી પૂછ્યું: ‘બેન! તમારા પતિના આવવાની ખબર ન હોવા છતાં તેના મોટે સ્વાદિષ્ટ રસોઈ તૈયાર કરી રાખવાનું તમને કેમ સૂઝ્યું?’

મોહિનીએ મહાન સતી માફક નીચું મુખ રાખી જવાબ આપ્યો: ‘મારા પતિ પરદેશમાં ગયા બાદ તેના નામનો હું જપ કર્યા કરતી, તેથી જે દિવસે તેઓ આવ્યાં તે પહેલાંની રાત્રિએ સ્વપ્નમાં એક દેવીએ આવી મને કહેલું કે આજ રાત સુધીમાં તારો પતિ પાછો આવી જશે. સ્વપ્ન પર શ્રદ્ધા રાખી મેં મારા પતિ માટે રસોઈ તૈયાર કરી રાખી હતી, કોઈ અન્ય માટે નહોતી કરી.’

મોહિનીએ એક નવો બનાવેલો સુંદર ચંદન-હાર પહેર્યો હતો. તેની પર અભયકુમારનું ધ્યાન પડ્યું એટલે કહ્યું: ‘અહો! આ તો અતિ સુંદર હાર છે, મને જરા જોવા આપશો?’

મોહિનીએ ગળામાંથી ચંદનહાર કાઢી અભય-કુમારને જોવા આપ્યો અને અભયકુમારે જોયું કે એ તવા બનાવેલાં હારને બંને છેડે ‘મોહિની’ અને ‘મહન’ એવાં નામો કોતરેલાં હતાં. તેણે મોહિનીને હાર પાછો આપ્યો અને પ્રાદ્યજીને બોલાવી બંને જણને કહ્યું: ‘તમારું ધન પાછું મળી જશે, એ માટે બે ફીકર રહેજો; હવે આવતી કાલે એક પ્રાદ્યજી, એક ક્ષત્રિય, એક વણક અને એક સોનીને તમારે ત્યાં લોજનનું આમંત્રણ આપજો, અને પાંચમો હું પણ આવીશ.’

પ્રાદ્યજી મોહિનીની સલાહ મુજબ ચારે જણને આમંત્રણ આપ્યો, અને અભયકુમાર તો સૌથી વહેલાં પ્રાદ્યજીને ત્યાં લોજન અર્થે પહોંચી ગયા, પ્રાદ્યજીના ઘર પાસે પહોંચતાં કુતરો ભસવા લાગ્યો પણ મોહિનીએ તેને શાંત પાડ્યો. તે પછી, પ્રાદ્યજી, વણિક અને ક્ષત્રિય એક પછી એક આવ્યા, અને કુતરો તે સોની સામે ભસ્યો. સૌથી છેલ્લે સોની આવ્યો, પણ તેની સામે ભસવાને બદલે કુતરો તેની સાથે ગેલ કરવા લાગ્યો અને સોની પણ તેને પંચાગવા લાગ્યો.

લોજન સમયે મોહિની સોને પીરસતી હતી અને અભયકુમારે જોયું કે બધાંના ભાણે પીરસતી

મોહિની સોનીના ભાણમાં પીરસતી વખતે મલકાર અનુભવતી. જમ્યા બાદ સૌ પોતપોતાના ઘેર ગયા એટલે અભયકુમારે સોનીને કહ્યું: ‘મહનભાઈ! મારે રાજમહેલમાં જવું છે, પણ જતાં જતાં વચમાં તમારા ઘરના બે ઘડી માટે મહેમાન પણ બનવું છે.’ અભયકુમારે પોતાનું નામ કઈ રીતે જાણ્યું તેની મહનને અગત્યથી તો થઈ પણ તે છૂપાવી તેને કહ્યું: ‘અહો! મહામંત્રીજી, આપના શુભ પગલાં મારા ઘરમાં થાય એ તો મારું અહોભાગ્ય કહેવાય.’

મહનની સાથે તેના ઘેરે પહોંચ્યા પછી અભય-કુમારે તેને કહ્યું: ‘પેલા ગરીબ પ્રાદ્યજીનું ધન તમે તે દિવસે વહેલી પ્રસાને જઈ જાડ નીચેથી ખોદીને લઈ આવ્યા છો, તે મને આપી દો જેથી આ વાતનો કોઈ જાનો ભવાંડો ન થાય. મોહિનીએ મને તમામ વાત કરી દીધી છે. પણ આ બધી વાત જાહેરમાં આવતાં તમારે જેલ ભેળું થવું પડશે, તમારી માંદી પત્નીને આઘાત લાગતાં તે કદાચ મૃત્યુ પામશે, મોહિનીના પતિનું જીવન ધૂળધાણી થઈ જશે અને પતિત મોહિનીને આપ-ઘાતના પંથે જવું પડશે, ન્યાયનું આવું પરિણામ આવે એ મને ગમતું નથી અને તમને પણ નહિ જ ગમતું હોય, એટલે આ વાત આપણા બે સિવાય કોઈ ત્રીજે ન જાણે એ રીતે પતાવી દેવી હોય તો વગર વિલંબે પ્રાદ્યજીનું ધન મને સોંપી દો.’

અભયકુમારની વાત સાંભળી સોની સ્તબ્ધ થઈ ગયો. તેને લાગ્યું કે મોહિનીએ તમામ વાત મહામંત્રી પાસે કંપૂલેલી છે, તેથી ઘરમાં જઈ પ્રાદ્યજીના ધનનું પોટલું લાવી મહામંત્રી પાસે મૂકતાં કહ્યું: ‘નામદાર! મેં મોહિનીને નહિ પણ તોજું જ મને ફસાવેલો અને હવે તમામ દોષનો ટોપલો મારા પર નાખે છે. પ્રાદ્યજી આવ્યો તે રાત્રે હું તેના જ ઘરમાં હતો, તેણે જ મને સંતાડ્યો અને વહેલી સવારમાં ધનને લગતી બધી વાત કરી તેણે જ લઈ આવવા કહેલું. ધન લઈ અમારા

ખંનેને નાશી જવાની તેની યોજના હતી. પણ મેં જ ઉતાવળ ન કરવા કહ્યું, હવે આજે આ સ્ત્રી મને અપરાધી બનાવવા નીકળી છે.’

સોનીની વાત સાંભળી અભયકુમારે કહ્યું : ‘મદન ! આ જગતમાં કોઈ પણ સ્ત્રી કોઈ પુરુષને, અગર કોઈ પુરુષ કેઈ સ્ત્રીને કદી ફસાવી શકે નહિ. સ્ત્રી અને પુરુષમાં રહેલી વાસનાના કારણે એક બીજાનાં શિકાર બને છે, અને અધઃપતનની ઊંડી ખીણમાં ગમડી પડે છે. તારો અપરાધ મહાન છે. પણ તેની શિક્ષા તરીકે ત્રણ વર્ષ સુધી રાજ-ગૃહી છોડી અન્ય સ્થળે જઈ રહેવાની તને શિક્ષા ફરમાવું છું.’

સોની તેના કુટુંબ સાથે બીજા દિવસે રાજ-ગૃહી છોડી ગયો. તે પછી, અભયકુમારે મોહિનીને બોલાવી તેને તેના ઘણીનું તમામ ધન સુપ્રત કરતાં કહ્યું : ‘બેન પેલા સોનીએ તમારા ખંને વચ્ચેની અધમ મૈત્રીની તમામ વાત કબૂલી આ ધન મને સોંપી દીધું છે. અને તેના પાપ કૃત્ય માટે તેને અત્યંત પસ્તાવો થયો છે. આ બધી વાત બહાર આવતા તારા અને તારા પતિના, તેમજ સોની અને તેની પત્નીના જીવનનો ભાંગીને ભૂંડો થઈ જવાનો; પણ આવું બને તેમ હું ઇચ્છતો નથી, એટલે આ વાત અહિંથી જ પતી ગઈ એમ સમજવાનું છે. સોની અને તારા વચ્ચેની મૈત્રીના સંદર્ભમાં ગ્રેમ નહિ પણ મોહનું તત્ત્વ હતું અને લગ્ન જીવનમાં પતિ-પત્નીમાંથી કોઈ એક કે બંને બ્યારે શરીર મોહને વશ થઈ શીલનું ખંડન કરે છે. ત્યારે ધરતીકંપના આંચકાથી તારાજ થયેલી સમૃદ્ધિના ભંગારરૂપ તેઓનું જીવન બની જાય છે. મનુષ્યને સાચા અને ખોટા વચ્ચેનો ભેદ સમજવાની બુદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. પશુઓમાં આ શક્તિનો અભાવ છે છતાં તારા પાળેલા કુતરો જે રીતે તને વફાદાર રહ્યો તે રીતે તારા ઘણી પ્રત્યે તું

વફાદાર ન રહી શકી. તારા આવા વર્તનની તને શરમ નથી થતી ?’

અભયકુમારની વાત સાંભળી મોહિનીને પસ્તાવાનો પાર ન રહ્યો, અને તેની આંખોમાંથી પશ્ચાત્તાપના આંસુની ધારા વહેવા લાગી તેને તેની ભૂલ સમજાણી અને અભયકુમારે તેને કલંકમાંથી બચાવી લીધી તે માટે ઉપકાર માનતાં કહ્યું : મહામંત્રીજી ! આપે મને અધઃપતનની ઊંડી ખાઈમાંથી બચાવી લીધી છે, અને આપના આવા અહેસાન માટે ભવોભવ હું આપની ઝાણી રહીશ. જીવનમાં જેવી ભૂલ કરી તેવી ભૂલ કદી ન કરવાની હું આપને ખાતરી આપું છું.’

બ્રાહ્મણને ધન પાછું મળ્યાનો આનંદ થયો. તેની ફરિયાદ તો ધન પાછું મેળવવા માટેની હતી, પણ ચતુર મહામંત્રીએ તેને તેની પત્ની પણ પાછી મેળવી આપી હતી, જેની બગર અભયકુમારે તેને કદી પણ પડવા ન દીધી. ભંગારરૂપ બનવાને સન્નિયેલાં બે જીવનને અમૃતરૂપ બનાવી દીધા.

ગુનાની શિક્ષા પાછળનો હેતુ અનિષ્ટનું થતું આચરણ અટકાવવાનો છે, અને ન્યાયની આ જ સાચી પ્રણાલિકા છે. ગંભીર બીમારીમાં બાહોશ ચિકિત્સકની જેમ જરૂર પડે છે, તેમ અધમમાં અધમ પાપીઓ પ્રત્યે વધુમાં વધુ હયા અને અનુકંપા ભર્યાં વર્તવાની પણ જરૂર રહે છે. જે ન્યાયથી માણસને પોતાના ગુનાહીત કૃત્યો માટે શરમ અને પશ્ચાત્તાપ થાય એ જ ન્યાય સૌથી ંદ છે, અને ગુનેગારો માટે એનાથી વધુ કડક શિક્ષા બીજી હોઈ શકતી નથી.

ગુના પરત્વેની શિક્ષાનો હેતુ માનવીના જીવનને ભાંગીને ભૂંડો કરી નાખવાનો નહિ પણ એનું નવું ઘડતર કરવાનો હોયો એવું છે.

॥ ॐ અહં મ નમઃ ॥

શ્રી કચ્છ ભદ્રેશ્વરની યાત્રાએ

લે.: કાંતિલાલ હેમરાજ વાંકાણી

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર યોજીત (વર્ષની છઠ્ઠી ફરતી યાત્રા) શ્રી કચ્છ ભદ્રેશ્વરનો ત્રણ દિવસનો (તા. ૨૫-૬-'૮૯ થી તા. ૨૭-૬-'૮૯) યાત્રા પ્રવાસ.

ભવ્ય જીવે આપણાં પ્રભાવક તીર્થોની ભાવપૂર્વક સ્પર્શના કરતાં કરતાં જે આત્મિક આનંદ મેળવે છે જે અલભ્ય છે અને પૂર્વના સચિત કર્મોની નિર્જરા કરે છે. આમ કર્મક્ષય થતાં આત્મા ઉર્ધ્વગતિને પામે છે. આત્મા ધન્યતા અનુભવે છે અને જીવન ઉન્નત બને છે. મન પ્રકુલ્લિત થાય છે. એટલે જ જે આત્માને તારે છે તેને તીર્થ કહ્યું છે.

રવિવાર (તા. ૨૪-૬-'૮૯)ની મધ્ય રાત્રિ પછી રાત્રિના ૦-૩૬ મિનિટે (તા. ૨૫-૬-'૮૯) ભાવેલાસ સાથે શ્રી કચ્છ ભદ્રેશ્વર શ્રી મહાવીર સ્વામીની જય અને શ્રી જિન શાસનદેવની જય ઘોષણા સાથે ભાવનગર (હિરીસ રોડ)થી શ્રી કચ્છ ભદ્રેશ્વર તીર્થની (લકઝરી બસ દ્વારા) યાત્રા પ્રવાસનો શુભ આરંભ કરતાં મંગલ પ્રયાણ શરૂ કર્યું હતું. રસ્તામાં આટકોટ, રાજકોટ અને મોરબી ઉપર થઈ સવારના ૭-૧૫ કલાકે કટારિયા પહોંચ્યા. (કી.મી.૩૩૪)

કટારિયામાં શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનનું સુંદર દેરાસર છે. શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનની સફેદ આરસની સુંદર પ્રતિમા છે. બાબુમાં નીચે ભોયરામાં શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની ભવ્ય પ્રતિમા છે. ઉપર બાબુની દેરીમાં આ. શ્રી કનકસૂરિ મહારાજના પગલાં છે. અહિં દેવદર્શન ચૈત્યવંદનાદિ કર્યા. અહિં શ્રાવકોના ૭-૮ ઘર છે. મોહીંગ છે જેમાં રહીને ૧૪૦ વિદ્યાર્થીઓ ભણે છે. ધર્મ-શાળા અને ભોજનશાળા છે. અહિં નવકારશી કરી આ-નાસ્તો લીધો. અહિંથી ૮-૪૫ના ભચાઉ જવા નીકળ્યાં.

ભચાઉ લગભગ ૧૦-૧૫ મીનીટે પહોંચ્યા. (કી.મી.) અહીં શ્રી મનમોહન પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું સુંદર જિનાલય છે. નીચેના ભાગે પણ દેરાસર છે. બાબુમાં જૂનું શ્રી અજીતનાથ પ્રભુનું જિનાલય છે. નવા જિનાલયની બાબુની દેરીમાં આ. ભગવંત શ્રી કનકસૂરિ મહારાજ કે જેમની આ કર્મભૂમિ છે તેઓની બેઠેલી મોટી પ્રતિમા બિરાજમાન કરેલી છે. અહીં શ્રાવકના ૧૩૫ ઘરો છે. ઓસવાલના લગભગ ૧૫૦ ઘર છે. અહીંથી નીકળીને અંબર લગભગ ૧૧-૩૦ કલાકે પહોંચ્યા.

અંબર દાદાવાડીમાં શ્રી વિમલનાથ પ્રભુનું જિનાલય આવેલું છે. શ્રી વિમલનાથ પ્રભુના દર્શન કરી સૌ ધન્ય બન્યા. દેવદર્શન અને ચૈત્યવંદનાદિ કર્યા. નીચેના ભાગે શ્રી જિનકુશલસૂરિ મહા રાજની મૂર્તિ છે ત્યાં વંદના કરી ત્યાંથી ગામમાં આવેલાં શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુના જિનાલયે દર્શનાદિ કરી પછી શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીના દેરાસરે ગયા. શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીના દર્શન કરી ઉપરના ભાગે શ્રી આદિનાથ પ્રભુના દર્શન કરતાં સૌ આનંદ પામ્યા. ત્યાંથી શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના જિન-મંદિરે ગયા અને શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના દર્શન-વંદન કરી પાંજરાપોળ પાસે થઈ બહારના ભાગે

આવેલ જેસલ-તોરલની સમાધિએ ગયા. કચ્છ પ્રદેશની ઉપર ભૂમિ પર આવેલા નાના નાના ગામોમાં આવેલા સુંદર જિનાલયો અને પ્રાચીન તેમજ અર્વાચીન જિનભિખ્યોને નિહાળી આત્માને ખૂબજ આનંદ થયો. અંજારથી નીકળી ગાંધીધામ ઉપર થઇને સીધા ભદ્રેશ્વર વસહી પહોંચ્યા. ખપોરના ૧-૪૫ લગભગ

શ્રી કચ્છ ભદ્રેશ્વર વસહી તીર્થ (શેઠ વર્ધમાન કલ્યાણીજી ટ્રસ્ટ) કચ્છ જિલ્લાના મુન્દ્રા તાલુકામાં આવેલું પ્રાચીન ગામ છે. જેનું જુનું નામ ભદ્રાવતી છે, પ્રાચીન કાળની આ નગરી ઘણી સુંદર અને સમૃદ્ધ હતી. કચ્છના ધર્મ સ્થાનોમાં આ તીર્થ સૌથી વધુ પ્રાચીન છે. ૨૫૦૦ વર્ષ પ્રાચીન આ તીર્થનું ઉતુગ શિખરવાળું દેવ વિમાન જેવું ભવ્ય અને અલૌકિક જિનાલય ભેતાં જ મન ઉદ્દાસિત બને છે.

અહીંથી મળેલા તામ્રપત્ર પ્રમાણે ૨૫૦૦ વર્ષ પહેલાં ચરમ તીર્થંકર શ્રી મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણ પછી ૨૨ વર્ષે ભદ્રાવતી નગરીના તત્કાલિન રાજા સિદ્ધસેનની સહાનુભૂતિ અને સહાયથી ભદ્રાવતીના શ્રાવકે દેવચંદ ભૂમિ સંશોધન કરી આ તીર્થનું શિલારોપણ કર્યું. શ્રી મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણ પછી ૪૫ વર્ષે પરમ પૂજ્ય શ્રી કપિલ કેવલી મુનિવરે ભગવાન શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુજીની પ્રતિમા અહીં પ્રતિષ્ઠિત કરી. આ કલ્યાણકારી પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે ભદ્રાવતી નગરીના અનન્ય બ્રહ્મચારી દંપતિ વિજયશેઠ અને વિજયા શેઠાણીએ જૈન ભાગવતી દીક્ષા આંગીકાર કરી, પુણ્ય પ્રભાવક શ્રેષ્ઠીવર્ધ જગદુશ પાણ આ નગરીના પનોતા પુત્ર હતા.

કાળબળે આ પવિત્ર તીર્થને ઘણી વિષમ પરિસ્થિતિમાંથી પસાર થવું પડ્યું. પરિણામે કાળક્રમે તેનો જીર્ણોદ્ધાર થતો આવ્યો છે. આમ આ તીર્થના નવ જીર્ણોદ્ધાર થયા છે.

કાળક્રમે આ નગરને ક્ષતિ પહોંચતાં આ મંદિરમાં બિરાજેલી શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમાને એક તપસ્વી મુનિએ સુરક્ષિત રાખી હતી. વિ. સં. ૧૬૮૨થી છે (૬) વર્ષ સુધી શેઠશ્રી વર્ધમાન શાહે આ તીર્થનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવીને શ્રી મહાવીર પ્રભુની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરી હતી જે મૂર્તિ નીચેના સં. ૧૬૨૨ નો લેખ હોય તેમ જણાય છે. જિનાલયમાં ૧૬સદીનો એક મહત્વનો શિલાલેખ છે. ત્યારબાદ તે મુનિશ્રીને આ તીર્થનું મહત્ત્વ સમજતા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રાચીન પ્રતિમા શ્રીસંઘને સોંપી. જે આજે પણ જિનાલયની બાવન દેવકુંડીકાઓ (ઢેરીઓ) જે ભવ્ય અને કલામય છે તેમાં ૨૫ નંબરની ઢેરીમાં પ્રતિષ્ઠિત કરેલ છે. આ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રાચીન પ્રતિમા ઘણી નયનરમ્ય અને અલૌકિક છે. જે ઝોનેરી મુગટ અને આંગીથી ઘણી દેહીધ્યમાન લાગે છે, હાલના મૂળનાયક શ્રી મહાવીર પ્રભુની પ્રતિમા ઘણી નમણી, મનોહર અને પ્રભાવિક છે. આ બંને પ્રતિમાના દર્શન-પૂજન કરતાં હૈયું ભાવવિભોર બને છે.

અહીં ભોજનશાળામાં સૌ જમ્યા. અહીં પૂજા સાંજના ૫-૦૦ વાગ્યા સુધી ચાલે છે એટલે સૌ નાહી ધોઈ દેવદર્શન-સેવા પૂજા-ચૈત્યવંદનાદિ કર્યા, સ્નાત્રપૂજા ભણાવી, સાંજના ભોજનશાળામાં હસકો ખોરાક લીધો રાત્રે ગવૈયા સાથે સૌએ ભાવપૂર્વક ભાવના ભાવી. સૌના મન ભાવ-સભર બન્યા. આરતી મગજાદીયો ઉતાર્યા

દેવ વિમાન જેવા ભવ્ય અને કલામય જિનાલયના પ્રવેશદ્વારમાં પ્રવેશ કરતાં જ પ્રભુ પ્રતિમા જીના સંપૂર્ણ દર્શન થઈ શકે એવું જિનાલયનું અનુપમ પ્રેક્ષણીય સ્થાપત્ય કૌશલ્ય છે. હમણાનું ખાંધકામ લગભગ ૨૦૦ વર્ષ જૂનું હોય તેવું જણાય છે.

મૂળનાયકના રંગમંડપના શિલાલેખની ઉપર શ્રી મહાવીર ભગવાનના અધિષ્ઠાતા દેવ-દેવી શ્રી માતાંગ યક્ષ તથા શ્રી સિદ્ધિકાદેવીના ગોખલા છે. રંગમંડપના ઘુમટ ઉપર પ્રભુશ્રી નેમનાથ ભગવાનની બાન-વરઘોડો વિ. સુંદર રીતે આલેખાયેલા છે. જિનાલયમાં રંગ મંડપ, પૂજા મંડપ અને રાસ મંડપ આવેલા છે. ભાવના મંડપમાં શ્રી શત્રુઙ્ગ, શ્રી ગિરનાર, શ્રી સમેતશિખર, શ્રી અષ્ટાપદ અને શ્રી નંદીશ્વર ક્ષીપના મોટા તીર્થ પટ છે.

ઉપરની છતમાં શ્રી પાવાપુરી, શ્રી ચંપાપુરી, શ્રી હસ્તિનાપુરી, શ્રીરાજગૃહી અને શ્રી ત્રિશલા માતાજીના ૧૪ સ્વપ્નના કલામય પાંચ પટ્ટો છે. મુખ્ય જિનાલયની પ્રદક્ષિણામાં શ્રી મહાવીર પ્રભુના ૨૭ ભવના, આરસમાં કોતરેલા ૩૬ ચિત્રપટ્ટો છે. તેમજ પ્રવેશદ્વારની બંને બાજુની દિવાલ ઉપર શ્રી મહાવીર પ્રભુના અભિચક્ર, પ્રભુના ચાર કલ્યાણક, પ્રભુજીને થયેલ ઉપસર્ગો અને પ્રભુજીની આમલકી કોરાના ચાર કલામય ચિત્રો છે. જિનાલયમાં ચાર મોટા અને બે નાના ઘુમટો છે. ઘુમટની નીચે વિશાલ રંગ મંડપ છે. કુલ ૨૧૮ સ્તંભો છે. તેમાં એક ઉપર સંવત ૧૧૩૪ વૈશાખ શુદ્ધ ૧૫, બીજા સ્તંભ ઉપર સં. ૧૩૨૩ અને ત્રીજા સ્તંભ ઉપર સંવત ૧૩૫૮ના લેખો કોતરેલા છે.

આ મહાતીર્થની બહારના કમ્પાઉન્ડમાં શ્રી તપગચ્છ, શ્રી ખતરગચ્છ તથા શ્રી પાર્શ્વચંદ્રગચ્છના ગુરુમંદિરો છે, ગચ્છના સુમેળની આ ભૂમિ છે.

રહેવા માટે ધર્મશાળામાં સગવડતાવાળા બ્લોકો છે જેમાં બધી સુવિધા છે. અહીંનું હવામાન પણ સૂકું, તાજગીભર્યું અને આહ્લાદક છે. રાત્રિના અહીં સૌએ આરામ લીધો.

મંગળવાર (તા. ૨૬-૯-૮૯)ના વહેલી સવારના તીર્થપતિ ભગવાન શ્રી મહાવીરસ્વામી અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ અને સર્વ જિનપ્રતિમાઓના દર્શન-વાસદેય પૂજા કરી શ્રી મહાવીર પ્રભુના જયનાદ સાથે આગળની યાત્રા માટે ત્યાંથી નીકળ્યા (સમય સવારના ૬-૩૦)

મુંદ્રા (નાની પંચતીર્થી) પહોંચ્યા, સવારના ૭-૦૦, અહીં ચાર જિનાલયો છે, શ્રી શીતલ નાથ પ્રભુનું દેરાસર, શ્રી મહાવીર સ્વામીનું દેરાસર, શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું દેરાસર અને શ્રી આદીશ્વર ભગવાનનું દેરાસર છે. નાના ગામમાં સુંદર, સ્વચ્છ અને વિવિધ રંગોથી રંગેલા કલા-પૂર્ણ જિનાલયો બેઠ અને નાજુક તેમજ પ્રભાવક પ્રતિમાઓના દર્શન કરતાં સૌનો આત્મા પાવન થયો. કચ્છ પ્રદેશના નાના ગામડાઓની સ્વચ્છતા ધ્યાનાકર્ષક છે. કચ્છી બોલી પણ જોશ અને મહાનગી ભરી છે. જે મનને આહ્લાદ આપે છે. અહીં ૭-૩૦ના નીકળ્યાં.

સવારના ૭-૪૦ના ભૂજપુર પહોંચ્યાં. અહીં શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ અને શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનના જિનાલય છે. નીચે ભોંયરામાં દેરાસર છે. તેમાં શ્રી કેસરીયાનાથજીની મોટી કાળી ભવ્ય પ્રતિમાજી છે. આ જિનખિંબોના દર્શન-ચૈત્યવંદનાદિ કરતાં ખૂબ જ આનંદ થયો. અહીં ભોજનશાળામાં નવકારશી કરી ચા-નાસ્તો લીધો. બાદ ૯-૧૫ કલાકે અહીંથી નીકળ્યા.

મોટી બાબર પહોંચ્યા. મોટી બાબર જિનાલયમાં ૪૦૦ વરસ પહેલાની શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની પ્રાચીન પ્રતિમાજીના દર્શન કરતાં સૌના મન હર્ષવિભોર બન્યા. આત્મામાં ભાવોદ્ભાસ પ્રગટ્યો ચૈત્યવંદન કર્યું, બહાર ઉપાશ્રયમાં પૂં સાધવીજી મહારાજનું આખ્યાન ચાલતું હતું. ગામના ભાવિકો આખ્યાનનો લાભ લેતા હતા, આ બધું જોતાં સૌના હૈયામાં ઉમંગ સમાતો ન હતો. અહીંથી ૯-૪૫ કલાકે નીકળ્યા.

નાની ખાખર પહોંચ્યા. નાના એવા ગામડામાં સુંદર નૂતન જિનાલય જોતાં ધણો આનંદ થયો. શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની નયન મનોહર પ્રતિમાના દર્શન કરી પાવન થયા. ચૈત્યવંદન કરી, ત્યાંથી નીકળ્યા. સવારના ૧૦-૧૫ થયા હતા.

બિદરા પહોંચ્યા. અહીં શ્રી આદિનાથ ભગવાનનું રમ્ય દેરાસર છે. શ્રી આદીશ્વર પરમાત્માની ભવ્ય પ્રતિમાના દર્શન-ચૈત્યવંદનાદિ કરતાં મનને શાંતિની અનુભૂતિ થઈ. ધણો આનંદ થયો. નાની પંચતીર્થીના રમણીય ગામે અને સુંદર દેરાસરો અને ભવ્ય પ્રતિમાના દર્શન કરતાં આનંદોર્મિ ઉછળી આવી, અહીંથી લગભગ ૧૧-૧૫ના નીકળ્યા.

ખોંતેર જિનાલય (ગુણનગર, કોઠાય પુલ-તા. માંડવી કચ્છ) પહોંચ્યા ૧૧-૩૦. મોટી વિશાળ જગ્યામાં આ ખોંતેર જિનાલયના નવ નિર્માણનું કામ ચાલે છે, ચારેક વર્ષ જેટલો સમય તો પસાર થઈ ગયો છે. હજુ ઘણું કામ બાકી છે. આટલો બીજો સમય હજુ થશે એમ લાગે છે. ઘણી નાની મોટી પ્રતિમાઓ ભોજનશાળાના એક ભાગે રાખવામાં આવેલી જોઈ. ઓડીસનું મોટું મકાન, ભવ્ય ઉપાશ્રય, બધી જ સુવિધાઓ સાથેની ઘણી મોટી ધર્મશાળા, ભોજનશાળાનું મોટું મકાન આ બધું નવ નિર્માણ થતા જિનાલય ફરતી વિશાળ જગ્યામાં ઘણાં લાંબા-પહોળા અંતરે આવેલ છે જે જિનાલયની ભવ્યતાને ખ્યાલ રજૂ કરે છે. જિનાલયના નિર્માણનું કામ ચાલતું હોઈ હાલ તુરંત જિનાલયના બહારના ભાગે એક ચોરસ જેવું બનાવી તેમાં શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની પ્રતિમા અને આજુબાજુ જિનપ્રતિમાને પ્રતિષ્ઠિત કરેલ છે. જ્યાં સૌ દેવદર્શન અને સેવા પૂજા કરે છે, સૌએ ધર્મ-શાળામાં આવેલી રૂમોમાં નાહી-ધોઈ, પૂજાની જોઈ પહેરી આ જિનાલયમાં શ્રી આદિશ્વર ભગવાનની સેવા પૂજા કરી, ચૈત્યવંદન કર્યું. પછી ભોજનશાળામાં જઈને સૌ જમ્યા, ખાદ થોડો સમય આરામ કરીને અહીંથી બપોરના ૨-૦૦ વાગે નીકળ્યા.

અહીંથી માંડવી બહુ દૂર નથી. ત્યાં પહોંચ્યા ૨-૨૦. માંડવી હાઈવે ઉપર આવેલ શ્રી મેઘજી સોજપાલ જેન આશ્રમમાં આવેલા શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનના દેરાસરમાં શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુના દર્શન કર્યા. શહેરના ઘોંઘાટથી દૂર, શાંત વાતાવરણમાં આશ્રમવાસીઓ શાંતિ અનુભવે છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં શેષ જીવન સુખ શાંતિમાં પસાર કરવા ઇચ્છતા સૌ આશ્રમવાસીઓની બધે ફરીને દીનચર્યા જોઈ, હૃદય ભાવો ભગત થયા. અહીં ચા-પાણી પીધા, આગળ પ્રયાણ શરૂ કર્યું. સમય ૩-૩૦,

સાવણ પહોંચ્યા સાંજના ૫-૧૦. અહીં નવદૂંક (તિલકદૂંક સ્થાપના ૧૯૧૦)નું ઘણું પ્રાચીન અને સુંદર દેરાસર છે, અહીં બિરાજમાન શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિમાના દર્શન કરતાં સૌ આનંદ પામ્યા. પ્રાચીન જિનાલય અને સુંદર આહલાદક જિન પ્રતિમા જોઈ સૌને બહુ જ આનંદ થયો, અહીંથી નીકળ્યા ૫-૩૫ કલાકે.

સુધરી (કચ્છ) પહોંચ્યા. ૬-૩૦ સાંજના જમ્યા. (ભોજનશાળામાં) મોટી પંચતીર્થીમાં અખ-હાસા તાલુકાના પાંચ સ્થાનો તીર્થ રૂપે મનાય છે. જે સુધરી, કોઠારા, જખૌ, નખીયા અને તેરા છે, સુધરી ૧૫૦ વર્ષ પ્રાચીન ૧૮ સદીના ઉત્તરાર્ધમાં બનેલું સૌથી પહેલું ચમત્કારિક મૂળનાયક શ્રી ધૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું નયન મનોહર, અત્યંત નજીકત ભર્યા શિલ્પકાળથી શોભતું જિનાલય છે. સુંદર સ્થાપત્ય શૈલીનું નયન મનોહર જિનાલય દષ્ટિને આકર્ષે છે. મનના ભાવોને જગાડે છે. પૂર્વાભિમુખ સિંહદ્વારવાળા આ જિનાલયમાં મૂળનાયક ધૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથ પ્રભુના દર્શન

ચરતાં આત્માને આહુલાદ થાય છે. અહીં મુખ્ય ઉપાશ્રય ઉપરાંત સાધુ-સાધ્વીઓને ઉતરવા માટે ત્રણ બુદ્ધા સ્થાનકો છે આયળીલશાળા, જ્ઞાનશાળા, પુસ્તક ભંડાર ઉપરાંત યાત્રિકો માટે સગવડતાવાળી ધર્મશાળા છે.

વિ. સં. ૧૭૨૧માં શ્રેષ્ઠીચર્ય ઉદેશી શાહ (મેઘાશા) ને શ્રી ધૃત કલ્લોલ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રભાવક પ્રતિમાજી પ્રાપ્ત થયા ત્યારથી આ તીર્થને ઇતિહાસ શરુ થાય છે. ઉદેશી શાહની આર્થિક સ્થિતિ ઘણી નબળી હતી, કરજના બોજથી કંટાળીને આપઘાત કરવાનો વિચાર કર્યો. વાવમાં પડવા જતાં દેવવાણી સંભળાઈ. ચારે બાજુ નજર કરતાં કોઈ ન દેખાયું. એટલે સમજ્યા કે દેવ ના પાડે છે. મારે આપઘાત ન કરવો. આમ વિચારી ઘેર પાછા ફર્યા. રાત્રિના સ્વપ્ન આવ્યું, જેમાં અધિષ્ઠાયક દેવે સૂચવ્યું કે આપઘાત કરીશ નહીં. આજથી પાંચમાં દિવસે એક પાલીના રોટલા પાંચી તારા ગામની પૂર્વ દિશાએ ખારીના કિનારા ઉપર તું જઈશ ત્યારે ત્યાં દિવસ ઉગશે. એટલામાં જે માણસ તને મળે તેને રોટલાનું પોટલું આપી તેની પાસેથી બીજું પોટલું લઈ લેજે અને તારે ઘેર આવજે. પાંચમે દિવસે તેણે તે પ્રમાણે કયું. પોતાના રોટલાનું પોટલું આપી તે માણસ પાસેનું પોટલું લઈ તે પોતાને ઘેર આવ્યા. ઘેર આવી પોટલું ઊડતાં અંદરથી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમા નીકળી, પરંતુ તેનો મહિમા નહિ જાણવાથી તેણે તે પ્રતિમાજીને રોટલા રાખવાના ગોખલામાં મૂકી તેની ઉપર રોટલા કરીને મૂક્યાં. તેમાંથી રાજ રોટલા વપરાય છતાં ખૂટતા નહિ, આ ચમત્કારની વાત ગામમાં પ્રસરી જેન યતિશ્રી મહારાજને ખબર પડતાં તેમણે શ્રી ઉદેશી શાહને ઉપદેશ આપ્યો અને જણાવ્યું કે આ ચમત્કારિક પ્રતિમા સંઘને સોંપો. આમ પ્રતિમાજી ઉપાશ્રય પધરાવ્યા. પરંતુ પ્રતિમાજી રાતના પુનઃ પોતાના સ્થાને ઉદેશી શાહને ઘેર પ્રગટ થયા. આમ પ્રતિમાજીનો મહિમા વધતાં વિ. સં. ૧૭૨૧માં કાષ્ટચેત્ય નર્મોજી કરાવીને શ્રીસંઘે પ્રતિમાજીને તેમાં સ્થાપી.

પ્રતિષ્ઠા કરતાં સંઘ જમાડવો જોઈએ. પણ પોતાની શક્તિ નહિ હોવાથી ધીનો બંદોબસ્ત થઈ શક્યો નહીં. ઉદેશી શાહ તો નિર્ધન હતા. આથી તેમના મનમાં રંજ થયો અને પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યા. એમના મનનું સમાધાન કરવા સંઘના આગેવાનો ધીનું એક કુડલું લઈ આવ્યા. ઉદેશી શાહ આથી ફરી વિચારે ચઢ્યા કે જો મારી પાસે ધન હોત તો આ કુડલાથી ધી શ્રાસઘને પીરસત. હે પ્રભુ ! તમે મારા ઘેર પધાર્યા પરંતુ હું નિર્ધન રહ્યો.

આ તરફ સકળ સંઘ જમવા બેઠો કુડલામાંથી ધી કાઢવામાં આવ્યું. પરંતુ ધી એટલું થયું નહીં. કુડલું એટલું જ ભરેલું રહ્યું. ધી ફરી ફરી કાઢવામાં આવ્યું છતાં પણ ધી ખૂટે જ નહીં. આથી સોને શંકા થઈ કે ચમત્કારિક પ્રતિમાજી છત્રીમાંથી કુડલામાં તો નથી આવ્યાં ? જ્યારે કુડલામાં હાથ નાખી જોયું તો પ્રતિમાજી કુડલામાંહતાં. કુડલાનું મોઢું કાપી પ્રતિમાજી બહાર કાઢી, મોટો ઉત્સવ કરીને દેરાસરમાં પધરાવ્યાં આ પ્રસંગ પછી પ્રતિમાજીનું ધૃત કલ્લોલજી પાર્શ્વનાથ એવું નામ પ્રસિદ્ધ થયું.

રાત્રિના જિનાલયના ચોકમાં બેસીને સૌએ ભાવપૂર્વક ભાવના ભાવી. ત્યારબાદ આરતી-મંગળ-દીવો કરી સૌ ધર્મશાળામાં આવીને સૂતાં.

બુધવાર તા. ૨૭-૬-૮૬ના વહેલી સવારના નાહી ધોઈ પૂજના કપડાં પહેરી સૌ જિનાલય આવ્યા ત્યારે હજુ દરવાજો અને ગર્ભાદાર ખોલતાં શ્રી ધૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની જ્ય પૂજા.

રતા સૌએ દેવદર્શન કરી વાસકેષ પૂજ કરી, ચૈત્યવંદન કર્યું. ખાદ આગળ પ્રયાણ માટે સુથરીથી સવારના ૬-૪૫ કલાકે નીકળ્યા.

કોઠારા પહોંચ્યા સવારના ૭-૧૦ મીનીટ. કોઠારામાં શ્રી કેશવજી નાયકનું શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનનું કલાત્મક સ્થાપત્ય અને કોતરણીવાળું દેરાસર આવેલું છે. ઉપરના ભાગે શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુની મોટી અને ભવ્ય ચૌમુખજીની પ્રતિમાઓ છે. દેરાસરજીના પ્રવેશદ્વારની બંને બાજુએ દેરાણી-જેઠાણીના (ગવાક્ષો) ગોખલા છે. જે સુંદર કોતરણીવાળા છે. ઉપરના છેદલા મજલે ટાવરમાં એક મોટો ઘંટ લટકાવાયેલ છે. જે વગાડવા માટે નીચે સુધી હોરડું બાંધવામાં આવેલ છે. જેથી તે નીચે રહ્યાં વગાડી શકાય છે, રાત્રિના સમયના ડંકાનો અવાજ ચાર-પાંચ માઈલ દૂર સુધી સંભળાય છે તેમ કહે છે. આઠસો કારીગરોએ ચાર વરસમાં આ જિનાલયનું નિર્માણ કર્યું છે. તે સમયમાં સોળ લાખ કોરી-દશ લાખ રૂપિયા ખર્ચ થયેલ છે. આવું ઉત્તુંગ શિખરવાળું-કલાકારીગરીપૂર્ણ જિનાલય છે. જે કલ્યાણ દૂકને નામે ઓળખાય છે.

ગામઠામાં આવેલા આવા અલૌકિક જિનાલયમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનના દર્શન-વંદન-ચૈત્ય-વંદનાદિ કરી સૌ ધન્ય બન્યા. મોટા ભવ્ય ચૌમુખજી પ્રતિમાના પણ દર્શન વંદન કરી આનંદ અનુભવ્યો, અહીંથી ૭-૪૫ ના નીકળ્યા.

જખૌ પહોંચ્યા ૮-૨૫ જખૌ રતનદૂક દેરાસરજીમાં નાના મોટા ઘણા જિનાલયો છે. એક પછી એક અને ઉપર નીચે આવેલ દરેક દેરાસરમાં બિરાજમાન કરેલ પ્રતિમાઓના દર્શન કરી શકાય તે માટે લાલ એરો (ખાણ) ની નિશાની જોતા ચાલીએ તો એક પછી એક બધા જ દેરાસરોમાં જઈ શકીએ. આમ શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનના દેરાસરથી દર્શન વંદન કરતાં, શ્રી સુવિધિનાથ ભગવાન, શ્રી આદિશ્વર ભગવાનનું ચૌમુખીજીનું, શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની ભવ્ય પ્રતિમા અને આબુખાબુ પણ શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની રમ્ય પ્રતિમાઓનું, શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ ભગવાનની નમણી, નાબુક (કાળી) પ્રતિમાવાળું, શ્રી મલ્લિનાથ પ્રભુનું, ઉપરનું શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું, બીજું શ્રી ગૌતમ સ્વામી પ્રભુનું, આમ બધા દેરાસરોમાં ફરતાં દેવદર્શન કર્યા. એક જ જગ્યામાં આટલા બધા દેરાસરો જોઈ આશ્ચર્ય સાથે ખૂબ જ આનંદ થયો. આ જગ્યા વિશાળ છે. પાછળના ભાગે લોજનશાળા પણ છે. જ્યાં સૌએ નવકારશી કરી આ-પાણી નાસ્તો કર્યા. અહીંથી નીકળ્યા. ૧૦-૧૫ કલાકે.

નળીયા પહોંચ્યા. નળીયામાં શ્રી નરશીનાથ સ્થાપિત (વીર વસઈ દૂક) શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીનું અને શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનના દેરાસરો છે. શ્રી ચંદ્રપ્રભુ સ્વામીની સુંદર, નયનરમ્ય પ્રતિમાજીના દર્શન કરતાં આત્માને આનંદ થયો, ખાબુના દેરાસરમાં શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની ભવ્ય મોટી પ્રતિમાના દર્શન કરતાં શાંતિ અનુભવી વિશાળ શિખરોવાળા સુંદર મંજનાં જિનાલયોનું આકર્ષણ પણ જરાય ઓછું નથી. અહીંથી નીકળ્યા ૧૧-૨૦ કલાકે.

તેરા પહોંચ્યા અહીં ની વધી સુવિધાવાળી ધર્મશાળાના ખલોકોમાં નાહી ઘોઈ પૂજાની જોડ પહેરી શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દેરાસરજીમાં દેવદર્શન કરી સેવાપૂજ કરી ચૈત્યવંદન કર્યું. મનોહર, જિન પ્રતિમાઓના દર્શન પૂજન કરી સૌ પાવન થયા, આ દેરાસરના પાછળના ભાગે એક લાઈનમાં આવેલ ચાર દેરીઓમાં બિરાજમાન જિનબિંબોના દર્શન કરી, દેરાસર બહાર સામે આવેલ

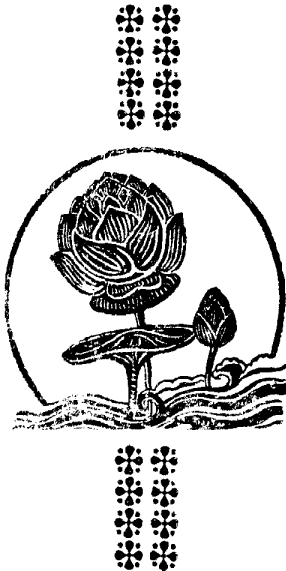
શ્રી શામળાજી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું સુંદર મળતું કાચનું દેરાસર આવેલું છે, જ્યાં શ્રી શામળાજી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની અત્રૌકિક પ્રતિમાના દર્શન કર્યા-વંદન કરતાં અનેરો અનહદ આનંદ થયો, કાચની કલાત્મક કારીગરી પણ નયનરમ્ય છે. બાદ અહીં આવેલ ભોજનશાળામાં સૌ જમ્યા. થોડો સમય આરામ કરી બપોરના ૨-૧૫ના નીકળ્યા.

ભૂજ જતા રસ્તામાં દેશલપર હાઇવે ઉપર લગભગ ૩-૪૦ના સમયે બસ અટકીજતાં રોકાવું પડ્યું. રોકાણ દરમિયાન સૌએ હળવો નાસ્તો કર્યો. બસ રીપેર થઈ જતાં અહીંથી ૫-૦૦ વાગે નીકળી ૫-૩૦ લગભગ ભૂજ પહોંચ્યા. અહીં વાણીયાવાડમાં આવેલ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દેરાસરમાં દર્શન વંદન કર્યા બાદ સૌ આગુબાગુ ખરીદી માટે-જેવા માટે છૂટા પડ્યા, બાદ સૌ બસમાં દાદાવાડી પહોંચ્યા અને નાસ્તો તથા ચા-પાણી પીધાં. દાદાવાડી બાગુમાં આવેલ શ્રી મહાવીર સ્વામીના જિનમંદિરે દેવદર્શન કર્યા. અને રાત્રિના ૯-૩૦ લગભગ ભૂજથી નીકળ્યા. રાત્રિના રસ્તામાં મોરબી, રાજકોટ, આટકોટ થઈ ગુરુવાર તા. ૨૮-૯-૮૯ના સવારના ૭-૧૫ કલાકે સુખરૂપ ભાવનગર પહોંચ્યા. ખોક્ષો શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનની જય, શ્રી જિનશાસન દેવની જય.

એકલા દુર્લભ, પણ ત્રી સાથે કરી શરીએ એવો આ શ્રી કચ્છ-ભદ્રેશ્વર તીર્થનો યાત્રાપ્રવાસ કરતા ઘણાજ આનંદ આપ્યો છે. ત્રણ દિવસનો આ યાત્રા પ્રવાસ સૌના જીવનભર યાદ રહે તેવો થયો છે સંસારને મૂકી જવાનો છે, આ દિવસો દરમિયાન, ચંચળ મન પણ આ સમય દરમિયાન ભટકતું અટકતું છે. આત્માને શાંતિ લાધી છે. આ માટે સૌ યાત્રિકો અને સેવા ઉપાડનારા સૌ અભિનંદનને પાત્ર છે.

દર્શને સિદ્ધિ, ચરણે નૃપ્તિ, શરણે મુક્તિ.

ઋણ સ્વીકાર : શ્રીકચ્છ-ભદ્રેશ્વર મહાતીર્થ અને સુથરી તીર્થયાત્રા પુસ્તકામાંથી આધારે.

આશીર્વાદ

દીપાવલિનું દિવ્યદર્શન નથી શણગારોની સજવટમાં કે નથી દુનિયાદારીની છણાવટમાં દીપાવલિની મહત્તા છે માત્ર 'મહાવીર'ના ઉચ્ચતમ આદર્શોને જીવનમાં અપનાવવામાં.

દીપાવલિ એટલે જીવનના અંધકારને ઉલ્લેચતું પર્વ. આજની અમાનવીય આચારમાં રાયતી દુનિયામાં સદાચારનો નાનકડો દીવો આપણા હિલમાં ચેત્તાવીએ.

આજની ભૌતિકવાદી નાગચૂડમાંથી છૂટી આપણી જીવન-સરિતામાં સંયમ-સાદાઈ-સહનશીલતાની ત્રિવેણી વહાવવાનો સંકલ્પ નૂતન વર્ષની મંગલ પ્રભાતે કરીએ.

આ સંકલ્પને સાકારરૂપ આપવામાં આ 'જ્ઞાન-અમૃત સહાયક નીવડે એ જ આશીર્વાદ ? ? ?

— આચાર્ય ભૂવનશેખરસૂરિશ્વરજી

સાત પ્રત જીવન પિકાસના

લે. : શ્રીમતી જ્યોતિ હરેશકુમાર શાહ

સંધ્યાની ગુલાબી આભા સોળે શણગાર સજેલી સ્નેહાનાં સૌન્દર્યને શોભાવતી હતી. હસમુખી અને લાહરી સ્નેહા કાલે પરણીને સાસરે જવાની હતી પિયરનાં પ્રાંગણમાં તેના કૌમાર્ય જીવનનો આ અંતિમ દિવસ હતો. જીવનનાં વરદાન સમુ તેનું બચપન જીવનની વસંત તરફ ઢળી રહ્યું હતું. આજે તેનું નાનકડું ઘર તેના લગ્નની શહનાઈથી યુજતું હતું. ખુદ સ્નેહાનું મન પણ અનેક અરમાનો અને આશાઓથી ઝુમી ઉઠ્યું હતું. તેના ગોરા હાથોમાં શોભતી લીલી મહેન્દીનો રંગ કેવો હશે? તેના વિચારોમાં તે ખુદ ખોવાયેલી હતી.

સ્નેહા સમજદાર અને શિક્ષિત યુવતી હતી. તરસ લાગે ત્યારે ફ્રેશ બોટલમાંથી પાણી પીતી અને તેથી જ મહેન્દીનાં અવનવાં રંગો વિષે વિચારતા અચાનક તે તેનાં જીવન વિષે વિચારવા લાગી. મહેન્દીનાં રંગની જેમ જિંદગીની મહેક ચાર દિવસમાં ઊડી ન જાય તે માટે, કેવી રીતે જીવવું જોઈએ? તે પ્રશ્ન તેને પાયાનો અને મહત્વનો લાગ્યો.

અનેક જાતના મનોમંથન પછી જાણે તે એક નિર્ણય પર આવી કે,

સુંદર આ સંસારમાં,

સમજણ જીવનનો સાર:

શીલ, સંયમ, સમજણ વધે,

ખીલે જીવન સુવાસ.

શીલ, સંયમ અને સમજણનો સમાવેશ જો જીવનમાં હોય તો જીવન અવશ્ય સુવાસિત બને.

બચપનમાં તેનાં દાદીમાએ કરેલી વાતો આજે તેને સાચી લાગવા માંડી.

અનુભવની એરણથી ઘસાયેલાં તેનાં દાદીમાં હંમેશા કહેતાં કે સંકટ અને સમસ્યા એ જિંદગીનું બીજું સ્વરૂપ છે, સમસ્યાઓ વગરનું જીવન હોઈ શકે જ નહિ, પરંતુ સાચો માણસ તેને જ કહેવાય કે જેની પાસે સમસ્યાઓનું સમાધાન કરવાની શક્તિ હોય. જેની વાણી સંસારની અધૂરપો વચ્ચે પણ મધુરપ સર્જી શકે તેવી સહજ હોય, જેનો કોઈ પણ સૂર્યની જેમ સકારણ હોય, સૂર્યનારા યજ્ઞનો તાપ કોણ સહન કરી શકે? પરંતુ આ સુદિને હાર્યાની રાખવા, આ સંસારને અમી છાંટણની અનોખી ભેટ સૂરજની ગરમી વિના ભલા ક્યાંથી સાંપડવાની હતી? એમ જ સમજીને કોઈ સૂરજની જેમ સકારણ હોય, કુટુંબના હિત માટે હોય બેલગામ જીભથી મન ફાવે તેમ બોલવું અને નિરંકુશ ઇન્દ્રિયોથી મન ફાવે તેમ વર્તનાર સમજી તો નથી જ, પરંતુ પોતાના જ સંસારના સુખનો પાયો પોતાના જ હાથે રહેતી નાંખે છે.

જીવવા જેવું જીવન કંટાળાજનક કે બોજરૂપ ન બની જાય તે માટે આપણાં ઋષિમુનિઓ, વિદ્વાનો અને બુદ્ધિજીવી માણસોએ સમજાવેલા સિદ્ધાંતોને સંસારની સફળતાના સાત વ્રતાં સમજી સ્વીકારવા તે જ શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે,

(૧) દુનિયામાં ઇશ્વર સિવાય કોઈ સંપૂર્ણ નથી. માટે જ સહુમાં જુદી જુદી આવડત અને નબળાઈઓ હોય છે જ. તેથી જ કોઈની ભૂલો શોધી તેને ઉતારી પાડવાને બદલે, તેની જેમ જ મારી પણ ભૂલો થાય છે જ. અને અચૂક આવડત

તેનામા છે જે મારામાં પણ નથી, તેવું વિચારી દરેકની આવડતને પ્રોત્સાહિત કરવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

(૨) સંસારમાં સંઘર્ષનું મૂળ ઉપેક્ષા છે. માટે જ પુરુષના સ્વમાન અને સ્ત્રીની લાગણીની કચારેય ઉપેક્ષા ન કરવી.

(૩) સુખનું સાચું રહસ્ય સંતોષ છે. માટે જ પોતાના મર્યાદિત સાધન સંપત્તિમાં સંતોષ માનીને જીવતાં શીખવું. જીવનના દરેક પ્રસંગે વ્યવસ્થા વિચારીને બોલતાં શીખવું.

(૪) કોઈનાં દિલને દુઃખ લાગે તેવા કઠોર શબ્દો બોલવાને બદલે સાચી વાત, સારી રીતે સમજાવવાની કૌશલ્ય કરવી.

(૫) માન-સન્માન હંમેશા આપનાર જ મેળવી શકે છે. બીજાને હઠધૂત કરનાર કોઈનાં આદર-

સત્કારનો અધિકારી બની શકે નહિ, માટે જ નવી પેઢી પાસે પોતાનું સ્થાન બિનજબજી હોય તો પહેલાં પોતાના વડીલોનો વિવેક જાળવતા શીખવું.

(૬) ઘરની વાતોનું વર્ણન બીજા પાસે કરવાથી હંમેશા કુટુંબની બેઠકજાતી થાય છે. માટે ઘરની વાતો ઘરમાં જ રાખવી.

(૭) જીવન સંપીને જીવતાં શીખવું. જે ઘરમાં ઘરનાં એકબીજા સભ્યો વચ્ચે લાગણી અને સંપૂર્ણ હશે તે ઘરને આંગણે હંમેશા માતા સરસ્વતી અને લક્ષ્મીજી કુમ કુમ પગલે પધારશે. વિદ્યા અને સંપત્તિનો સંયોગ કકળાટ વચ્ચે શક્ય જ નથી.

જીવનવિકાસનાં આ સાત ત્રણે વિષે વિચારતા વિચારતા, વિચારોના ચક્રોડોળે, ચક્રોડોળે સ્નેહાની આંખો ક્યારે મળી ગઈ તેનો તેને ખુદને પણ ખ્યાલ ન રહ્યો.

—: “ જીવનસાધના ” એક પરિચય :—

પ્રયોજક : શ્રેયાથી

પ્રકાશક સત્શ્રુત - સેવા - સાધના કેન્દ્ર,

(મુખ્ય મથક : શ્રીમદ્ રાજ્યંદ્ર આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર, કોબા. ૩૮૨૦૦૬ (જી. ગાંધીનગર) નૂતન વર્ષાભિનંદનની એક નૂતન પદ્ધતિ રૂપે અને જ્ઞાન પ્રસારના હેતુથી આ સંસ્થા તરફથી દર વર્ષે દિવાળી પ્રસંગે પ્રેરક પુસ્તિકાઓ (દરેકના પૃષ્ઠ લગભગ ૪૮) બહાર પાડવામાં આવે છે.

નૂતન વર્ષાભિનંદનના કાર્ડ મોકલવા ટેવાયેલા અનેક વેપારી મિત્રો. ડોક્ટરો, સંસ્થાઓ અને જ્ઞાનપ્રચારમાં માનનીય વ્યક્તિઓએ દર વર્ષે વધુને વધુ પુસ્તિકાઓ ખરીદી પોતાના મિત્ર વર્તુલમાં તેનો બહેળો ફેલાવો કર્યો છે. આજે તેની ૫૦૦૦૦ પચાસ હજાર પ્રતો છપાય છે.

ઉત્તમ પ્રકારના સંસ્કાર-સાહિત્યનો પ્રચાર કરતી આવી પુસ્તિકાઓ સંસ્થા પાસેથી ખરીદી ઉત્સવના પ્રસંગોએ મિત્રો સ્નેહીઓમાં મોકલવાથી આ એક સુંદર ઉજ્જવળ પ્રણાલીને વેગ આપવાનું કાર્ય ઘણું અનુમોદનીય છે.

અમદાવાદ - સંપર્ક મનહરલાલ ભોગીલાલ શાહ, ૪, હરિદાસ કોલોની, હાઈકોર્ટ સામે, નવજીવન પ્રેસરોડ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૪. ટેલી. નં. R. 402620 પૂછપરછ માહિતી માટે

(૧) શ્રી વસંતભાઈ કે બંધાર ટેલી. નં. 490046 (૨) શ્રી ગુજરાત ટયુબ એન્ડ સેનિટરી સ્ટાફ, ખાડિયા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ-૧ ટે. નં. O. 383445 R. 440662/449834

આ પુસ્તિકામાં ઉત્તમ વિચારકોના ઉત્તમ સંસ્કાર પ્રેરક વિચારો રજુ થાય છે.

—લંત્રી

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. No. 31

સત્કાર્ય તો સદાય મૌન જ હોય....

— લે : શ્રી રોહિત શાહ

જૈન ધર્મના પ્રથમ તીર્થંકર ભગવાન ઋષભદેવ. તેમનો પુત્ર ભરત.

ભારે પરાક્રમી. સ્નેહ અને વીરતાપૂર્વક તેણે પૃથ્વી પર છ ખંડો જીતીને ચક્રવર્તીનું પદ પ્રાપ્ત કર્યું.

સત્તા અને સંપત્તિનો નશો શરાબના નશાપીયે વધુ ખતરનાક હોય છે. ચક્રવર્તી ભરતદેવના લીતરમાં અહમ્ જોડ્યો. સમગ્ર ભારતખંડના વિજેતા બનવું એ કોઈ નાના બાળકના ખેલ ન કહેવાય.

ભરતે દ્વિવિજય કર્યો. અપાર સેના સાથે તે ઋષભાયલ પર્વત પાસે પહોંચ્યો. અનેક ઝરણા અને લીલાછમ ઘાસથી સમગ્ર પ્રદેશ રળિયામણા લાગતો હતો.

આસપાસ સ્ફટિકની અનેક શીલાઓ પડી હતી. સ્ફટિકની એ શીલાઓ પર અગાઉ થઈ ગયેલા મહાન ચક્રવર્તી રાજાઓએ પોતાના નામ કોતરાવ્યા હતાં. ભરતદેવને પણ મનમાં ગર્વપ્રેરિત ઝંખના જાગી. પોતે પણ એ શીલાઓ ઉપર પોતાનું નામ કોતરાવી દે.

એણે એક પછી એક એમ બધી શીલાઓ જોઈ. પણ દરેક ઉપર કોઈકને કોઈક ચક્રવર્તીનું નામ લખેલું જ હતું. ભરતદેવ મુંઝાયા-હવે પોતાનું નામ ક્યાં લખવું?

ત્યાં તો ભુજબળથી તેમણે એક પથ્થર ઉપરથી અગાઉ લખાયેલું નામ ભૂંસી નાંખ્યું. ને ત્યાં પોતાનું નામ લખી દીધું... પરંતુ બરાબર એ જ ક્ષણે ભરતદેવના અંતરમાંથી એક અવાજ પ્રગટ્યો....

રે, તું કેવો મૂરખ છે. આજે તે સ્ફટિકની શીલા ઉપરથી બીજાનું નામ ભૂંસી નાખીને તારું પોતાનું નામ લખી દીધું. પરંતુ ભવિષ્યમાં બીજો કોઈ ચક્રવર્તી આવીને તારું નામ ભૂંસી નાખશે અને ત્યાં તે પોતાનું નામ લખશે... આ પથ્થર પર નામ કોતરાવાથી અમરત્વ નથી પ્રાપ્ત થતું.

ને આ વિચાર સાથે જ ભરતદેવનો ગર્વ ગળી ગયો. એ જાણે તદ્દન ખાલી થઈ ગયા... શૂન્ય થઈ ગયા. ને એમના એ શૂન્ય મનમાં નવો શાશ્વત વિચાર પ્રગટ્યો.

“અમરત્વ પામવા માટે માણસે આત્માની આરાધના કરવી જોઈએ. સ્વયંને યોગબળે જોઈએ. સમર્પણ ભાવે જીવીને જગતમાં સત્કાર્યરૂપે લખાયેલું નામ કાળના પ્રવાહ સામે ટકી શકે છે.”

ભરતદેવ માટે એ પણ આત્મબાળ્યતિની બની ગઈ

“જીવન સાધના-૨૦૪૬” માંથી સાભાર

નોંધ :- ‘જીવન સાધના’ પુસ્તિકા વિષે પરિચય વાંચો અંદરને પાને.

—તંત્રી

તંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, અનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.